

БРОЙ 15/ юни 2014

ДЕОС
"ЗЕЛЕН ЛЪЧ"
В НОВАТА ПОЛИТИКА

Зелени
Активности

МОГАТ ЛИ
ДА ТЕ УВОЛНЯТ
ЗАЩОТО СИ ВЕГЕ?
СЛУЧАЯТ
СТАНИСЛАВА
КОМИТСКА

ПРИРОДОЗАЩИТНИЦИТЕ!
С ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО В ЕВРОПАРЛАМЕНТА!

ВЕТЕ

ПРЕБРОЯВАНЕ
СТАТИСТИКА И КОМЕНТАРИ

ЧОВЕКЪТ И ДЪРЖАВАТА

Сент Екзюпери, Вакуш Толев, "Тамерлан Велики"

БЕНДЖАМИН ФРАНКЛИН
КАК РЕШИХ ДА ПОСТИГНА
НРАВСТВЕНО СЪВЪРШЕНСТВО

*Из
Благодарствен Псалом*

Да въздадем хвала на Бога
за милостта, що низпосла —
Той отмени присъда строга,
прекръсти нашите чела!
Слова, пропити с благодарност,
да срещнат всички нови дни,
и героична легендарност
изминал път ще осени!

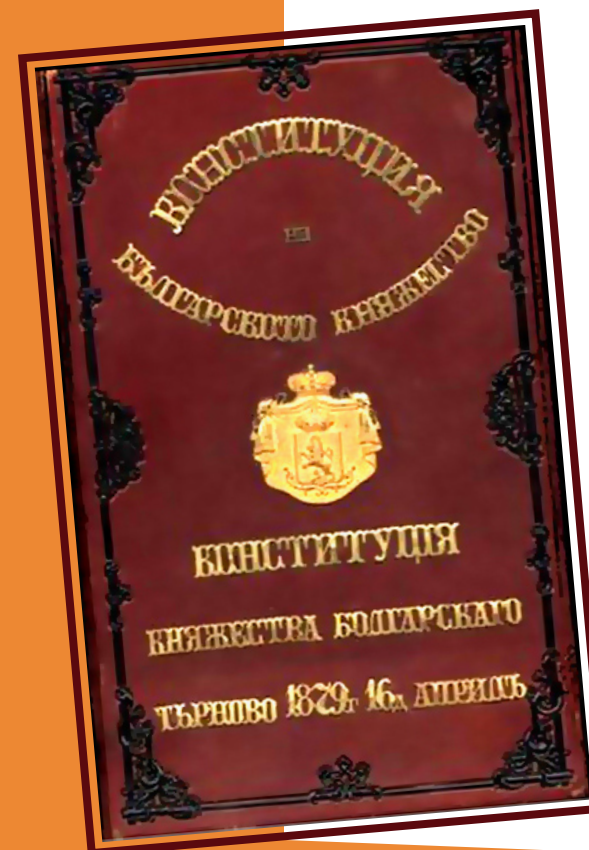
Тъмнеят времената бранни,
огряват дни на благодат
и радостта ни нека стане
струи на вечен водопад!
Днес всяко людско робство буди
у българина скръб и свян,
той много роби ще учуди
по пътя си първовенчан.

Сънят ни беше блян вековен
и бран за трон неоспорим,
и в песента на път съдбовен
стана грехът ни грях простим!
И ний, един народ помазан,
обединен с земя и кръв,
ще видим своя лик изрязан
между безсмъртните — най-първ!

БЪЛГАРИЯ
е единствената
страна в Европа,
затпазила името
си до днес, и
единствената
без да е имала
институция
робство в
хилядолетната
си история!

ВСЕКОЙ РОБЪ,
отъ какъвто полъ, вера
и народност да бѣде,
СВОБОДЕНЪ СТАВА,
щомъ стѣпи на
БЪЛГАРСКА ТЕРИТОРИЯ!

~ Из "Търновска конституция"
Глава XII, Делъ I, 61

Теодор Траянов, "Български балади"

Слънцеликите

Теодор Траянов, "Български баяни"

Почивай, воинство мистично,
в съня си вечен отдръхни! –
Живее в песни героични
духът на бранни равнини!
А Бог над мощи неопети
най-скъпа църква изгради,
и, в ден уречен, от небето
праха ви Сам ще прикади!

Ще идват там от път върховен
потомци, силни младенци,
да славят подвига чутовен
на слънцелики праотци!
**И не напразно е родила
кръвта ви слънчеви чедра! –
Тя пее в младите им жили
за правда, дълг и свобода!**

Почивай, воинство сурово,
кръвта юначна отшумя,
но сън сънувай, че наново
разкъсват бащина земя! –
**Спокойно спете! Бог отсъди
да стават много чудеса,
и българинът ще пребъде
под своите вечни небеса!**

Безсмъртност горда увенчава
витязите в свещена бран!
Днес миналото ви е слава,
а бъдещето – сбъднат блян!
**Под знамена непобедими,
пращели в тежки времена,
ще грее с българското име
най-слънцелката страна!**

СЪДЪРЖАНИЕ

БЛАГОДАРСТВЕН ПСАЛОМ – стих от Теодор Траянов ... 2

СЛЪНЦЕЛИКИТЕ – стих от Теодор Траянов ... 4

ПОПУЛЯРНИ ВЕГЕТАРИАНЦИ – Корета Кинг
и Бенджамин Франклин ... 6

СЪВЕТИТЕ НА МЪДРЕЦА БИШМА към цар Юдишира за това как
да се държим с противниците си, из Махабхарата ... 18

ПРИРОДНА ФОТОГРАФИЯ © Румяна Костова ... 20

СЛУЧАЯТ Станислава Комитска – могат ли да те уволнят,
защото си вегетарианец? ... 32

Форум-изложението "ЗДРАВЕ-ЩАСТИЕ-КРАСОТА"
се проведе и в София ... 34

ДОБРАТА НОВИНА

Природозащитниците с представителство в Европарламента ... 38
ДЕОС – новият либерален и отворен политически проект у нас ... 40

ЧОВЕКЪТ и ДЪРЖАВАТА

Подбрани откъси от Сент Екзюпери, Ваклуш Толев и Александър
Шурбанов (по "Тамерлан Велики" на Кристофър Марлоу) ... 52

ВЕГЕТАРИАНСКО ПРЕБРОЯВАНЕ – текуща статистика
и подбрани коментари ... 64

социална РЕЦЕПТА – ДА БЪДЕМ ВЕГЕТАРИАНЦИ ... 70

Подготовка на броя: Ралица Благовестова

Коректура: Евелина Чакърлова, Анна Кръстева, Михаела Белорешка

Дизайн корица-лице: Александра Вали

Основа за корицата-лице: плакат на Цветослава Кунова

Сътрудници за броя: Любов Корадова, Анна Кръстева

Фотографии в броя: Румяна Костова, Александра Вали,

Иво Орешков, Интернет

Официално издание на БЪЛГАРСКОТО ВЕГЕТАРИАНСКО ОБЩЕСТВО
WWW.VEGEBG.ORG

Корета Скот Кинг

Момето в
живота на
Корета:

Да давам
най-доброто
от себе си и да се
самоусъвършенствам.

Автор ЕВЕЛИНА ЧАКЪРОВА

Корета Скот Кинг е една от най-влиятелните жени лидери в света. Макар и по-известна като вдовицата на бореца за граждански права на чернокожите американци Мартин Лутър Кинг, 2-жа Кинг е сред водещите фигури в борбата за социална справедливост и мир. Тя отдава живота си на защита на правата на жените и децата, достойнството на хомосексуалните, бедните и бездомните, а в последните 10 години от живота си работи върху подобряване на собственото си здраве и начин на живот, спасявайки стотици животни, след като избира да стане веган. Родена на 27-ми април 1927 г. в Марион, Алабама, Корета израства във ферма за памук, където работи, за да помага на родителите си. Тя живее във време, когато

човешкото разделение и расизма са много ясно изразени. Преживява умишленото опожаряване на семейната им мелница, а за да посещава училище за чернокожи се налага да пътува километри всеки ден, заедно със сестрите си. От малка има влечение към музиката. Родителите ѝ, макар и необразовани, са твърдо решени, че ще изпратят и трите си деца в колеж. Корета получава стипендия за Музикалната консерватория на Нова Англия и записва да следва пеене и виола. Там се запознава с Мартин Лутър Кинг, с когото сключват брак на 18 юни 1953 г., а плодът от тяхната любов са четирите им деца – две дъщери и двама сина. Корета Кинг работи рамо до рамо със съпруга си в борбата за граждански права в САЩ до септември

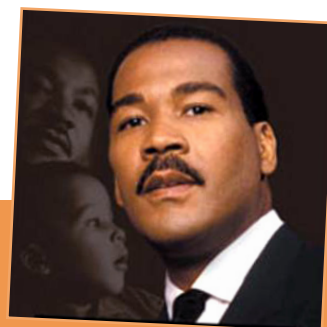
КОРЕТА И МАРТИН КИНГ

му ден – 4 април 1968 г., когато е убит. През същата година тя основава Център за ненасилствена социална промяна ("Център Кинг"), чиято мисия е да разпространи принципите на ненасилието сред американската култура. Тя е президент на центъра до 1995 г., когато ръководството му поема синът ѝ Декстър.

Той е и "виновникът", който запалва майка си по веганството. Самият Декстър е веган от 1988 г. и разкрива в сп. *Vegetarian Times* (1995 г.), че веганизмът и защитата на животните са естествено продължение на бащините му разбирания за ненасилие. Именно Мартин Лутър Кинг казва: *"Един ден абсурдът на общоприетото човешко вярване, че животните трябва да са в робство, ще бъде осъзнат. Тогава ще отворим сърцата си и ще сме достойни да споделяме планетата с тях."*

В статия за сп. *Ebony* през юли 2003 г. Корета споделя: *"За мен е благословия, че узнах за този начин на живот още преди години от Декстър. Чувствам се заредена с повече енергия, процесът на стареене се забавя и нямам болести като високо кръвно налягане, сърдечни заболявания и диабет, които явно поразяват много хора на моята възраст."*

Хората, които се обявяват срещу идеята за правата на животните – онези, които смятат, че борбата за правата им е различна или помаловажна от тази за социална справедливост, и най-вече тези, които считат веганизма за крайност, могат да вземат пример от Корета Скот Кинг. Тя е човек, който доказва, че идеята за ненасилието във всичките му форми и проявления е тясно свързана със защита на правата на всички живи същества.

ДЕКСТЪР КИНГ
цитати

“Веганизмът
ми даде високо
ниво на съзнание
и духовност,
най-вече защото
енергията,
която използвах
за предишното
хранене, се
пренасочи в други
области.”

“Ако си жесток
към себе си, като
даваш на тялото
си (вредни) неща,
които пречат
на духа ти, ще
бъде трудно да
не изразиш тази
жестокост към
някой друг.”

КОРЕТА КИНГ цитати

Покажи
най-доброто
от себе си!

“Хората, които смятат,
че ненасилието е лесно, не
осъзнават, че то е духовна
дисциплина, която изисква
голяма сила, израстване и
пречистване на самия себе
си, за да може да се преодолее
всяко нещо, което пречи
на добруването на всички
същества без да се жертва
ничие благополучие.”

“Величието на
обществото се
измерва най-точно
от състрадателните
действия на
неговите членове...
със състрадателно
сърце и душа, водени
от любов.”

“Дори и в този век на раз-
витие на сложните елект-
ронни медии, да прекараш
малко спокойно време че-
тейки книга, би те вдъхно-
вило и би повдигнало духа
ти – това е едно от най-
приятните човешки удо-
волствия.”

“Аз съм доволна от това,
което правя. Никога не съм
смятала, че да имаш много
пари и скъпи дрехи –
изтънчените неща
в живота – могат да те
направят щастлив. Моята
идея за щастие е свързана с
духовното усещане.”

Бенджамин Франклин

Бенджамин Франклин е американски общественик, учен, издател, дипломат и изобретател.

Роден е през 1706 г. и починава през 1790 г., на 84-годишна възраст. В навечерието и по време на Американската революция той е главният говорител на британските колонии в споровете с правителството на Великобритания, където прекарва дълго време. Франклин играе важна роля и в осигуряването на помощта на Франция за революцията, в признаването на независимостта на колонииите от Великобритания и в създаването на Конституцията на САЩ. Известен е още и с множеството си популярни цитати, както и със своите експерименти с електричеството. Сред изобретенията на Франклин са затворената фурна, медицинския катетър, гръмоотвода, плавниците и може би бифокалните очила.

През 1746 г. в Бостън (Масачузетс) Франклин попада на експерименти, свързани с електричеството, направени от други учени. Той превръща дома си в малка лаборатория и използва машини, направени от предмети, които намира из къщата си. Прекарва лятото на 1747 г., правейки поредица от експерименти, които са много разтърсващи за науката по това време. Той пише писмо на Питър Колинсън (негов колега и приятел), в което описва резултатите от своите опити и бъдещи идеи за експерименти. През пролетта на 1749 г. Франклин описва устройството на електрическата батерия в едно от писмата си до Колинсън, но не е сигурен дали това ще бъде от полза. По-късно същата година споделя мнението си за сходството между електричеството и светкавицата. Някои други учени също са споделяли мнението му, но той бил решен да го докаже. През 1750 г., докато доуточнявал доказателството на своята теза за електричеството и светкавиците, Франклин започнал да мисли как да предпази сградите и хората, което прераснало в идеята му за гръмоотвода.

~ www.pomagalo.com

“Отказът ми да консумирам месо е извор на известни неудобства за мен и често съм обект на укори за тази ми странност, но с по-леката си трапеза направих най-големия свой напредък към един по-бистър ум и по-голяма възприемчивост.”

“Храненето с животинка плът е с нищо непровокирано убийство.”

“Най-добрият лекар е този, който знае безполезността на повечето лекарства.”

~ Бенджамин Франклин

ПОРТРЕТ НА БЕНДЖАМИН ФРАНКЛИН
ОТ ДЕЙВИД МАРТИН • ЛОНДОН, 1767

ИЗЛОЖЕН ПОЯВЛЯВАЩА СЕ В БЕЛГА ДОМ

<<

11

как реших да постигна НРАВСТВЕНО СЪВЪРШЕНСТВО

Превод из "Автобиография" на Бенджамин Франклин
с редакция и коректура по www.tropcho.wordpress.com

Автор БЕНДЖАМИН ФРАНКЛИН

Горе-долу по това време (около 1730 г., когато Бенджамин е бил на почти 25 години – б.пр.) се зароди в мен мисълта за смелия и труден проект да постигна нравствено съвършенство. Искях да живея без никога да правя каквито и да е грешки; щях да се преборя с всичко, в което природните склонности, навика или компанията биха ме въвлекли. При положение, че знаех (или си мислех, че знам) какво е добро и какво зло, не виждах защо да не е възможно винаги да правя едното и да избягвам другото. Но скоро открих, че съм се захванал със задача по-трудна отколкото си бях представял. Докато вниманието ми бе заето с това да се пазя от един порок, често бивах изненадан от друг – навикът се възползваше от липсата на внимание, склонността понякога се оказваше по-силна от разума.

В разните списъци с нравствени добродетели, с които се бях запознал в четенията си, намерих голяма разлика в броя на добродетелите, тъй като различните автори включваха повече или по-малко идеи под едно и също име. Въздържанието, например, според някои се ограничаваше до яденето и пиенето, а според други означаваше упражняване на умереност във всяко друго удоволствие, апетит,

склонност или страст – телесна или умствена, или дори в нашите алчност и амбиция. Казах си, че за по-голяма яснота е добре да използвам повече имена, свързани с по-малко идеи, отколкото малко на брой имена с повече идеи. Събрах всичко, което смятах за нужно или желателно под наименованията на тринадесет добродетели, като към всяка приложих кратко пояснение, което напълно изразяваше смисъла, който ѝ придавах.

Наименованията на добродетелите, заедно с описанията им, бяха:

1. ВЪЗДЪРЖАНИЕ

Не яж до униние и не пий до превъзбуждане.

2. МЪЛЧАНИЕ

Говори само това, което би могло да е от полза на другите или на теб; избягвай празните приказки.

3. РЕД

Нека всичките ти вещи си имат определено място; нека всяка част от работата ти си има точно време.

4. РЕШИТЕЛНОСТ

Решавай се да правиш това, което трябва; непременно изпълнявай това, което си решил.

5. ПЕСТЕЛИВОСТ

Не харчи пари, освен за да направиш добро на други или на себе си, тоест не прахосвай безсмислено.

6. УСЪРДИЕ

Не губи време, винаги се занимавай с нещо полезно, изхвърли всички безполезни действия.

7. ИСКРЕНОСТ

Не използвай измама във вреда на друго; мислите ти да бъдат невинни и справедливи и ако говориш, говори както подобава (на мислите ти).

8. СПРАВЕДЛИВОСТ

Не причинявай никому неправда чрез обига или вреда, пропускайки да отгадеш дължимите ползи.

9. УМЕРЕНОСТ

Избягвай крайностите; въздържай се от това да негодуваш толкова срещу обидите, колкото мислиш, че трябва.

10. ЧИСТОТА

Не допускай нечистота в тялото, грехите или жилището си.

11. СПОКОЙСТВИЕ

Не оставяй да те смущават греховни или неизбежни малки произшествия на ежедневието.

12. ЦЕЛОМЪДРИЕ

Не прави секс освен за здраве или поколение и никога до затъняване, слабост или във вреда на нечий мир или репутация.

13. СМИРЕНИЕ

Подражай на Исус и Сократ.

Понеже намерението ми бе да привикна в упражняването на всички тези добродетели, сметнах че вместо да се опитам да ги придобия всичките наведнъж, което щеше да разсее вниманието ми, е по-добре да се фокусирам върху тях една по една и когато овладее една, да премина към следващата и така нататък, докато не покроя всички тринадесет. И тъй като придобиването на някои от тях би могло да помогне за придобива-

нето на други, ги подредих в реда, в който са поместени по-горе. Поставих Въздържанието на първо място, тъй като то има склонност да осигурява тези свежест и яснота на ума, които са толкова необходими, когато човек трябва да бди и да стои на пост срещу неотслабващото привличане на стари навици и силата на постоянни съблазни.

Щом то веднъж бъде придобито, Мълчанието ще дойде по-лесно. Поставих го на второ място тъй като желанието ми бе да увеличавам знанията си, докато напредвам в добродетелността, и понеже в разговор знанието се придобива по-скоро чрез употребата на ушите, отколкото на езика, исках да се отърва от навика да гърдоря, да си изгря с думите и да се шегувам, който бях започнал да придобивам и което беше приемливо само в не-сериозна компания.

Очаквах, че Мълчанието и следващата добродетел – Редът – ще ми позволят да намеря повече време за проекта ми и за учене. Веднъж превърнала се в навик, Решителността би ме утвърдила в опитите ми да придобия всички останали добродетели. Като ме освободят от оставащия ми дълг и като увеличат богатството и независимостта ми, Пестеливостта и Усърдието ще улеснят упражняването на Искреност и Справедливост и т.н., и т.н.

Съзнавайки, че съгласно съвета на Питагор от неговите Златни стихове, ще е нужно ежедневно изпитване, измислих и начин за провеждане на изпита.

Реших да насоча вниманието си

изцяло към всяка една от добродетелите последователно за по седмица. Така през първата седмица положих най-големи усилия да не допусна дори най-малкото презрежение срещу Умереността, оставяйки останалите добродетели да следват нормалния си ход, като само отбелязвах грешките от деня. Така ако през първата седмица успеях да запазя първия ред – отбелязан с У. – без точки, приемах, че толкова съм привикнал към тази добродетел и толкова отвикнал от противоположния ѝ порок, че мога през следващата седмица да насоча вниманието си и към следващата добродетел и да се опитам да запазя и двата реда без точки. Продължавайки по този начин, можех да изкарам пълен курс за тринадесет седмици и четири курса на година. И както човек, който има градина, нуждаеща се от оплвяване, не се опитва да изчисти всички бурени наведнъж, защото няма да му е по силите и обхваща, а работи леха по леха и след като е изчистил първата, преминава към втората, така и аз се надявах, че ще мога да изпитам радостта от насърчителния си напредък в добродетелта.

И понеже смятах, че Бог е изворът на мъдростта, намерих за добро и нужно да помоля за неговото съдействие за придобиването ѝ. За тази цел създадох следната малка молитва, която беше поместена преди таблиците за самоизпитване, за ежедневна употреба:

“О мощна Доброта, изобилен Жатко, милостиви Водителю! Увеличи в мен тази мъдрост, която открива най-истинския ми интерес! Заздрави у мен решителността да изпълнявам това, което мъдростта

повелява. Приеми сърдечните услуги, които извършвам за останалите твои деца, като единствения начин, по който мога да ти се отплатя за продължаващото ти благоволение към мен.”

В действителност установих, че съм неоправен по отношение на Реда и сега, когато съм стар и наметта ми е отслабнала, усещам много остро липсата му. Но, като цяло, въпреки че никога не постигнах съвършенството, което имах амбицията да добия, а останах доста далеч от него, все пак опитът ме направи по-добър и щастлив човек, отколкото бих бил, ако не бях се опитал – подобно на тези, които се опитват да усъвършенстват почерка си като имитират гравюри, въпреки че не успяват да постигнат превъзходството на гравюрите, все пак почеркът им се подобрява от усилието и е приемлив и същевременно хубав и четлив. Може би е добре потомството ми да научи за този малък трик, на който – с Божията благословия – техният праотец дължи постоянното щастие на живота си, чак до седемдесет и деветата му година, в която това е написано.

Въпреки че планът ми не беше изцяло лишен от религия, може да се отбележи, че не носи белезите на нито едно от основните вярвания на коя да е секта. Нарочно ги избегнах; понеже бях напълно убеден в полезността и превъзходството на метода ми, и че може да бъде полезен на хора от всички религии.

Намерението ми беше в тази творба да обясня и подкрепя доктрината, че лошите деяния не са вредни, защото са запрети, а че

са запрети, защото са вредни.

Списъкът ми с добродетели първоначално съдържаше само дванадесет; но след като един мой приятел квакер любезно ме информира, че като цяло ме смятат за горделив човек, че горделивостта ми често проличава в разговор, че не се задоволявам с това да съм прав в спора, а че натяквам и се гържа госта нагло, в което ме убеди с няколко примера – реших, ако мога, да се излекувам от този порок или глупост, наред с другите, и прибавих Смирението към списъка си, като дадох на думата обширно значение.

Не мога да се похваля с много успех в действителното придобиване на тази добродетел, но на външен вид го докарах. Стана ми правило да избягвам всякакви директни противопоставяния на чуждите мнения и всички положителни изрази за моите собствени. Дори си забраних, съгласно правилата на нашето Хунто, да използвам в езика си каквито и да е думи или изрази, които придават твърдост на мнението, като “със сигурност”, “без съмнение” и т.н., а вместо тях използвах “струва ми се”, “доколкото разбирам”, “изглежда ми”, че нещо е така и така или така ми звучи в момента. Когато някой направеше твърдение, което смятах за погрешно, си отказвах удоволствието рязко да го конфронтирам и веднага да му покажа нещо абсурдно в твърдението му, а в отговора си започвах с обръщане на внимание, че в някои случаи или обстоятелства мнението му би било правилно, но в настоящия изглежда или ми се струва, че има

известна разлика и т.н. Скоро установих предимството на тази промяна в подхода ми – разговорите, в които участвах, преминаваха по-приятно. Скромният начин, по който изразявах мненията си, преграждаше към по-лесно възприемане и по-малко противоречия; когато се окажеше, че греша, грешките ми ми носеха по-малко унижение и изобщо по-лесно убеждавах другите да се откажат от своите грешки и да се присъединят към мен, когато се случеше да съм прав.

На този навик (след Почтеността) приписвам това, че толкова рано придобих тежест сред съгражданите си при предлагането на нови институции или при промени в старите, както и толкова влияние в обществените съвети, когато станях член – защото слабо умеех да говоря, никога не бях красноречив, много се колебаех в избора на думи, едва успявах да говоря без грешки и въпреки това като цяло успявах да събера подкрепа за предложенията си.

В действителност едва ли има друга естествена склонност, която да е толкова трудна за превъзможване като горделивостта. Прикривай я, бори се с нея, тъпчи я, задушавай я, усмирявай я колкото искаш – все пак е жива и от време на време ще надникне и ще се покаже. Може би често ще я виждаш и в тази история, защото дори да можех да допусна, че напълно съм я превъзмогнал, в такъв случай най-вероятно щях да се възгордея със смирението си ;).

Съветите на мъдреца Бишма към цар Юдищира за това как да се държим с противниците си

из МАХАБХАРАТА, книга 12 – Шанти Парва

Няма нищо по-добро за успеха на управниците от Истината. Владетелят, отдаден на Истината, е честит както тук, така и в отвъдното.

Дори за Ришите¹, царю, Истината е върховно богатство, тъй както нищо не създава повече доверие в управниците от следването на Истината.

~ Бишма, глава 56, стих 17-18

ЮДИЩИРА пита: Как да се реагира на хора, които обиждат с грубостта и арогантността си?

БИШМА отговаря: Ако човек не се разгневи, когато бива обиждан, той взема всички резултати от всички положителни действия, които опонентът му е натрунал с добрите си дела и му предава своите недобри деяния. В крайна сметка какво значение имат хвалебствията или обвиненията на вулгарен глупак? Ако човек хвали някого в негово присъствие и го критикува зад гърба му, не е по-високо от звяр.

ЮДИЩИРА: Как да се дебатира с безскрупулни хора?

БИШМА: В дебат методите на правдивия са ограничени, а измамникът използва всякакви отвратителни похвати. Ако правдивият използва същите методи, ще се озове в още

по-неудобно положение, защото действията противно на природата си. Затова правдивата и почита личност трябва винаги да избягва дебат с безскрупулни хора.

ЮДИЩИРА: Как да се държим с по-силен противник?

БИШМА: Въпреки че бързата река може да изкорени и да носи големи гървета, тръстикова та пръчка оцелява, защото се извиа по течението. По същия начин, за да оцелее пред по-силния противник, човек трябва да е гъвкав, но и здраво свързан с корените си.

ЮДИЩИРА: Какво трябва да направи слабият човек, ако от глупост и честолюбие е провокирал могъщ противник?

БИШМА: О, царю, слабият трябва да се разкае и така да успокои по-

силния противник.

ЮДИЩИРА: Какъв е източникът на всички грехове?

БИШМА: Алчността, жаждата да притежаваш повече от отредения ти дял, е причината за всички грехове. Желанието да притежаваш това, което принадлежи на друг, е ненаситно и засилва гнева, похотта, загубата на чувство за разграничаване, арогантността, скъперничеството, липсата на състрадание, завистта, недоверието и много други злини. Невежеството е изтъкано от същия материал като алчността. При изследване дори се вижда, че невежеството идва именно от алчността. Ако нечия алчност нараства, то и невежеството му се задълбочава.

ЮДИЩИРА: Какво най-много извисява човека?

БИШМА: Самоограничението нагминава всички други действия в тази посока и затова се смя-

та за най-висша добродетел. Тъй като самоограничението пречиства и помага да се овладява всеки аспект на човешкия живот, то е по-важно от даването на милостиня и изучаването на Ведите. Само чрез самоограничение може да се постигне освобождение от материалния свят. То включва владеене на сетивата, освобождаване от гнева и завистта, безпристрастност, правдивост, надеждност и вътрешна удовлетвореност. Най-характерното качество на самоограничението е аскетизмът². Нито едно добро не може да бъде постигнато без аскетизъм.

ЮДИЩИРА: О, Бишма, има ли правило, което никога и при никакви обстоятелства не бива да бъде нарушавано?

БИШМА: Обожанието и отдаването на всички видове почит към истинските брамани³ не бива да бъдат изоставяни при каквито и да било обстоятелства.

² Думата "аскеза" идва от гръцки и означава "упражнение". Тоест в един съвременен израз можем да си преведем аскетизма като старание и самообучаване в самоконтрол и самодисциплина. – Б.рег.

³ Брамани (също "брахман", "брамин", "брахмин") е наименованието за член на най-висшата – жреческата, каста в Индия. Думата идва от санскрит – от корена "брих", който се превежда като "израствам, уголемявам се, издигвам се". Тоест в по-съвременен вариант бихме могли да си преведем горния израз като "почит към истински издигнатите хора". – Б.рег.

¹ Риши (от санскрит: "провидец, виждащ същностното") е древноиндийско наименование, употребявано във ведическата традиция за велик мърец или божествен провидец като цяло. Това са най-великите мъдреци на древна Индия, които чрез дълбока медитация (общение с космоса) и духовно изследване откриват основните, фундаментални истини на Вселената и техните учения формират основата за духовната култура на древната ведическата цивилизация. В по-специфичен смисъл Ришите са божествени същества, различни от девите (митологичните богове), асурите (несъгласните и отказали се да следват божествения план), както и от хората, които "чуват" ведическите химни и ги предават по-нататък на човечеството. Ришите са патриарсите и божествените учители на човечеството. – Б.рег.

Природна
фотография

©

Румяна
Костова

СЛУЧАЯТ СТАНИСЛАВА КОМИТСКА – могат ли да те уволнят, защото си вегетарианец?

СТАНИСЛАВА

Станислава Комитска е на 25 години – вегетарианец от година и половина. Не се е замисляла преди това с какво точно се храни – масово всички ядат месо, пият кола, чипсове, сладкиши... и тя не е изключение – до момента, в който се разболява и е вече 104 kg. Започва да чете, да прави диети, ходи на фитнес и така около 6 месеца, но стига до убеждението, че временна диета не е решението – нужно е просто здравословен начин на живот. И ето, че за около година смъква 32 килограма – трайно. Наскоро застава пред камерата

на БВО, за да разкаже личната си история как става вегетарианец. След публикуването на заснетото клипче във фейсбук профила на Станислава – от хранителната верига, в която работи (ПроМаркет) като приемащ стока, ѝ се обаждат да се яви на полиграф-тест за лоялност. За Станислава това е не само обидно като дългогодишен служител (4 години на тази длъжност), но и се възприема като опит за репресия над нея. Да внимава какво казва и как се изказва за вредата на месото в публичното пространство – за да не

наруши по някакъв начин бизнеса на работодателите си, които са не само верига хранителни магазини, но също така притежават транжорна. В клипчето обаче тя нито казва нещо за фирмата, нито споменава за вредни практики в месопроизводството и месо-преработката, за да бъде уличена в нелоялност към фирмата или че не приема отговорно работата и задълженията си. Разбира се, отказва полиграф. По гумите на представителя на работодателя от отдел Човешки ресурси: "Това е просто проверка на лоялността и е по желание на служителя. Никои не е каран насила." Но когато тя отказва да мине полиграфа, най-учтиво ѝ се предлага да си подаде молба за напускане. Освобождаване от работа по взаимно съгласие! Наистина ли е "по желание на служителя" тогава? За какво се ползва един такъв "детектор на лъжата", когато е официално ненадежден уред (не може да се ползва в съда например)? И в крайна сметка се поражда логичният въпрос "ОТ КАКВО СЕ СТРАХУВАТ месопроизводителите и конкретната частна фирма (ПроМаркет)", че подобна репресивна практика да е нещо нормално за тях да бъде прилагано, когато решат. Дискриминация ли е наистина? Може би следващото действие на работодателя ще ни насочи. Когато Станислава отказва да си подаде молбата за напускане по взаимно съгласие и пита уволнена ли е – решават да я преместят да продава на щанда ("топла точка") с

месни продукти! Това е понижение в длъжност, понижение на заплатата, разбира се в крайна сметка и унижение като цяло, защото е нещо, което ЗНАЯТ, че на нея ще ѝ е неприятно и ще я принудят сама да напусне. Защото те реално нямат основание да я уволнят и ако това стане – тя ще може да ги съди и вероятно ще спечели. Кой тогава ни пази? И как да се опазим? В държава, където работодателят може да узакони ниска заплатата по договор с мнима бонус система, но във всеки един момент, ако някой стане неудобен за нещо – да може да "отреже" бонуса. Или заплатата...

Развързката: Напускане – едностранно, след огласяване на случая в медиите! При такова отношение и "уважение" никои не бива да премълчава и безгласно да се съгласява с обидата – **служителят не може да бъде лишаван от основните си човешки права и е време работодателят да се научи, че подчиненият не е негово собствено.**

За нас Станислава Комитска е герой! Един от, надяваме се, все повече българи и българки, които имат смелостта да кажат "НЕ" на репресията, независимо от негативните последици за себе си. НЕ на дискриминацията! Защото имаме достойнство, имаме личен живот и правото да избираме сами пътя в живота си.

Благодарим ти, Станислава, че те има!

От Ръководството

XI - издание, 13 - 15 юни 2014 г., гр. София, зали на БЧК,
бул. "Джеймс Баучер" 76

МЕЖДУНАРОДЕН ФОРУМ-ИЗЛОЖЕНИЕ
Здраве, Щастие, Красота
www.forumizlozhenie.com

Форум-изложението "ЗДРАВЕ-ЩАСТИЕ-КРАСОТА" се проведе и в София

В периода 13–15 юни 2014 г.

Беше интересен и разнообразен форум, където имаше богат избор от вегетариански, веган и суровоядски ястия за хапване; различна козметика; хранителни добавки и био продукция; специални масажи; жива вода, книги, картини, лекции и още, и още... Който не е успял да отиде, да следи за форум-изложението в други градове, за да го посети непосредствено. Преживяването си заслужава! Новите познания и усмивките – си заслужават :) Новите знания и идеи – си заслужават!

ИВЕТ И ЧАНДРАКАНТИ

ЧАНДРАКАНТИ СИ ИМА ВЕЧЕ ЗНАЧКА НА БВО :)

ПРИРОДОЗАЩИТНИЦИТЕ С ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО В ЕВРОПАРЛАМЕНТА!

Немската и холандската партии за защита на животните получиха по един мандат в Европарламента!

Подготвил ПЕТКО ПОЛИТОВ

“Ние подложихме крак на вратата на Европарламента и животните ще могат да се промъкнат!” – написах веднага след евро изборите на своята фейсбук страница от немската партия “Човек, Околна среда, Защита на животните”.

Тази партия (Mensch, Umwelt, Tierschutz – с абревиатурата MUT, което в превод от немски означава “смелост”) – получи едно от 96-те места на Германия в Европейския парламент. След като отпадна прагът за влизане, партията взе място в Европейския парламент с 1.2% от всички гласове в Германия.

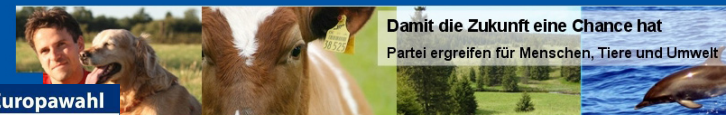
По последни резултати, MUT е по-

лучила 366 303 гласа (1.2 %). През 2009 г. за тях са гласували 289.694 (1.1 %). Това означава 26-процентно увеличение на гласовете в сравнение с предходните избори.

Щефан Ек е името на избраника, който ще представлява гласоподавателите и животните в Европарламента.

Освен това, на скорошните общински избори, представителите на “Смелост” Лотар Тигте (в Магдебург) и Клаудия Крюгер (в Дюселдорф) успяха да влязат в градските управи. Както се шегуват ръководителите на партията – “Подложихме крак на вратата на Европарламента, за да дадем глас на животните”.

Ehrliche Politik für alle

Damit die Zukunft eine Chance hat
Partei ergreifen für Menschen, Tiere und Umwelt

25. Mai 2014: Europawahl

<< ШЕФАН ЕК

www.tierschutzpartei.de

АНЯ ХАЗЕНКАМП

В Холандия сестринската “Партия за животните” (Partei für die Tiere) успя да вкара евродепутат с 4,2 %! Като неин представител в европейския законодателен орган ще защитава правата на животните Аня Хазенкамп.

ДЕОС

ДВИЖЕНИЕ ЗА ЕВРОПЕЙСКО
ОБЕДИНЕНИЕ И СОЛИДАРНОСТ

новият либерален и отворен политически проект у нас

Дейни
Естествени
Отговорни
Съзидателни

Рипознахте ли се? Ако сте, то ДЕОС е платформата, която може да даде израз на вашата активност и глас. За учредяването си като политически субект ДЕОС стартира със събирането на Инициативен комитет на 9-ти март тази година.

Научих за проекта от наш – на БВО – член един ден преди насроченото за 31-ви май 2014 г. учредително събрание на партията. Тъй като абривиатурно името може веднага да се свърже с латинското Deus, означаващо Бог, си помислих, че хората, които са иницирали начинанието наистина търсят една трудно реализираща се засега отговорност и морал в политиката. Дай Боже, както се казва!

Отидох на учредяването, за да видя за какво става въпрос и да преценя дали да се включа в подкрепа. Вед-

нага ме впечатлиха двете големи бели знамена на ДЕОС – едното с по-горния надпис на него, а другото с разгърнатото юридическо наименование на проекта: Движение за Европейско Обединение и Солидарност. Добре, казах си по повод името – както навремето Борис I е виждал, че е неизбежна необходимост да ни приобщи към европейската цивилизация, така е и днес – ние да се научим на малко повече ред и правост от европейската уреденост, а западният (подчертано умствен, което не означава непременно много умен, но определено прагматичен и земен) човек да попие малко духовност и творчество от присъщата ни интуитивност, примерно казано ;)

Харесах много и знака на ДЕОС върху знамената – графичен образ на слънце в приятни син и зелен

УЧРЕДИТЕЛНОТО СЪБРАНИЕ, СОФИЯ – БОРИСОВАТА ГРАДИНА

цвят – единият лъч е зелен и видимо удължен в посока напред и нагоре. Отново чудесни асоциации! По-късно научих, че първият знак е бил само дебела зелена стрелка в същата тази посока – разположена в синьо-бяло квадратче. Обявен е впоследствие конкурс, за да се намери по-красив и изящен израз на вложената идея, като резултатите от фейсбук-гласуването са в полза на настоящото нежно слънчице.

Дали ще може тази партия да прокара и защитава активно всевъзможните “зелени” екологични идеи? Силно се надявам. И това зависи от хората, които се присъединят, за да дадат своя принос. Защото тя е замислена организационно така, че да се чува гласът на всеки, който проявява активност в дадена сфера. Единствено то ми опасение е, че се презентира

в тази връзка тип хоризонтална структура, а знаем, че йерархията е неизбежният организиращ фактор, където и да било.

Кои са основните акценти, с които политическата платформа се отличава? Подбраните по-голу извадки от официалния уеб-сайт на ДЕОС и от първото печатно издание на Движението дават някои основни отговори.

А за да се премине съдебната фаза по регистрирането на партията, е необходимо 2500 души да пожелаят и да станат нейни членове. Ако виждаш смисъл от участие в този нов либерален политически проект (да не се бърка с *неолиберален*, макар че звучи подобно), можеш да се присъединиш он-лайн, като посетиш страницата на ДЕОС (www.deos.bg) и попълниш съответната регистрационна форма в раздел Присъединяване.

УСТАВА на ДЕОС

ПЛОСКА МРЕЖОВА СТРУКТУРА, РАБОТНИ ГРУПИ И ТЕМАТИЧНИ МНОЗИНСТВА.

Членове и симпатизанти (откъс)

Член на Движението може да бъде всеки български гражданин, който притежава изборителни права и приема Устава на Движението. Членството в Движението е доброволно, индивидуално и не създава никакви предимства.

Членове на движението не могат да бъдат членове на друга политическа партия или движение, да са били осъждани с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, освен ако не са реабилитирани, да са имали каквато и да е принадлежност към органите на бившата Държавна сигурност, разузнавателните служби на Българската народна армия.

Структура и органи

на управление (откъс)

ДЕОС има плоска организационна и управленска структура, която се състои от Общо събрание, Управителен съвет и Надзорен съвет.

Общото събрание е върховен орган на ДЕОС. **Право на участие имат всички членове на Движението.**

Общото събрание е постоянно

действащ орган и може да осъществява своите заседания **неприсъствено** чрез осигурена от **Управителния съвет функционалност**. Присъствените заседания на Общото събрание се организират не по-малко от веднъж на две години и не по-често от веднъж на шест месеца по инициатива на Управителен съвет или след мотивирано предложение на членове на ДЕОС.

Присъствените заседания на Общото събрание могат да:

- ✧ Приемат, променят, допълват Устава на Движението.
- ✧ Избират членове на Управителен съвет и Надзорен съвет.
- ✧ Вземат решение за сливане, вливане, разделяне или прекратяване на Движението.
- ✧ Неприсъствените заседания на Общото събрание могат да вземат всички останали видове решения.

По дефиниция всички права и правомощия принадлежат на Общото събрание до момента, в който член или група членове не поискат мотивирано да упражняват конкретно правомощие и право за вземане

Добрата политика

се прави от всяка точка на света

ДЕОС АКТИВНО ИЗПОЛЗВА И РАЗЧИТА НА ОНЛАЙН СРЕДАТА ЗА КОМУНИКАЦИЯ И ДИСКУСИИ. ТОВА ПОЗВОЛЯВА ГЪВКАВОСТ И ПРИВЛИЧАНЕ НА БЪЛГАРИ-ЕКСПЕРТИ ОТ ЦЯЛ СВЯТ ДА ПОМАГАТ И МИСЛЯТ ЗАЕДНО КАК ДА СЕ СЛУЧИ ПРОМЯНАТА ТУК И СЕГА.

на решение.

Мотивацията съдържа темата, исканото право за вземане на решение или правомощие, срокът на работа и очаквания краен резултат.

Управителен съвет стартира дискусия в Общо събрание.

Решението се взема до месец на принципа на социокрацията, при който без значение от броя участници в дискусията, правомощието се предоставя при липса на аргументирана позиция "против".

При положение, че съществува

аргументирана позиция "против", Управителен съвет активира режим на гласуване, като решението се счита за взето с обикновено мнозинство без необходимост от кворум.

След приключване на дискусията и взетото решение, правото или правомощието се предоставя или не се предоставя на поискалия го член или група членове, които/които стават официалните представители на Движението по дискутирания въпрос за определения срок от време.

САЙТА на
WWW.DEOS.BG

Целта на ДЕОС е да даде възможност на гражданите да изразят своите предпочитания по всеки един от важните въпроси и да участват в създаването на позиции на движението по наистина демократичен начин. **Необвързването ни с конкретна идеология "ляво-дясно" и фокусът върху конструктивните дискусии, дават възможност на ДЕОС да създаде политическата инфраструктура, която да генерира правилните управленски решения, а не да "оправдава" идеологически обоснованите действия.**

Успехът на държавата зависи от устройството на институциите – от тяхната прозрачност и насоченост към осигуряване на равни възможности на хората. Като следствие от това икономическата дейност и иновациите да са достъпни за широката маса от хора, вместо да се разпределят от единици управляващи, раздаващи бизнеса на приятели и роднини. **Преходът от неуспешни към проспериращи нации става, когато хората в тях направят преход от управление чрез сделки към управление чрез закони.**

Страната има всички предпоставки да бъде ключов играч в Европейския съюз – единствената общност, която (за разлика от

други) е изградена както върху единството и равенството, така и върху законността, демокрацията и пазарната икономика. Това е възможно само с политика, която не поставя под въпрос принадлежността на България към най-прогресивната част от съвременното човечество, Европейския Съюз. Политика, която работи за истинско единство и равенство, а не ги използва само като куха фраза. Членството в Евросъюза далеч не е само сделка, свързана с даване и получаване, която да осчетоводим в някой тефтер или като обикновено уравнение. Европа стои за ред и организация. За ефективност в публичните финанси и за по-добри процедури при договарянето на обществени поръчки. С всичко това членството ни в Европейския съюз създава самочувствие. Дава ни онова, което поради десетилетия на унижаваща зависимост много дълго ни бе отказвано.

Най-добре е да спрем да се мислим за малки и бедни, защото не сме. България е средно голяма европейска държава, която попада в горната половина на най-богатите страни в света. Ние в ДЕОС приемаме това за начална точка за много неща, но най-вече за промяна на собственото ни виждане за силите, възможностите и перспективите ни.

ЦЕЛИ

Да завършим прехода от "управление чрез сделки" към "управление чрез закони". Насърчаване на активното гражданско участие и разширяване действието на пряката демокрация в обществените отношения. Създаване на социални системи, в които основна ценност сме ние, гражданите.

ПРИОРИТЕТИ

Правоприлагане

Електронното управление като основен приоритет на държавната администрация; Задължителни срокове за произнасяне (на решение), чието неспазване ангажира отговорността на прилагащия орган; Мълчаливо съгласие, а не мълчалив отказ.

Устойчиво развитие

Ролята на държавата е да бди за спазването на правилата в бизнеса, а не да създава стойност; Природата ни е назаем от нашите деца, а не е наследство от нашите родители; Висока ефективност и прозрачност на държавните инвестиции.

Образование

Детето е в центъра, а образованието започва от родителите; Основен принцип е "парите следват ученика"; Либерализация на образователните форми; Устойчива промяна на образователните изисквания, свобода на методите на преподаване и отчитане нуждите на бизнеса (в професионалното образование).

ИЗДАНИЕТО на (брой 1) ДЕОС

Автор ИВАЙЛО ПАНГАРОВ

ЛЯВО или ДЯСНО (откъс)
Всеки нов политически субект у нас се сблъсква с въпроса към коя част на политическия спектър "ляво-дясно" принадлежи. Ние от ДЕОС считаме този въпрос за прибързан, морално остарял и дори понякога вреден. Моделът „ляво-дясно“ е създаден, за да опише политическия спектър в Западна Европа през 18-19 век, и не може да обхване ценностните дилеми на едно съвременно общество. Разделението "ляво-дясно" е опростен модел на съществуващите ценностни и морални дилеми, които възникват от конкуриращите се интереси на различни големи групи в обществото. У нас обаче,

съществуват обществени проблеми, които са толкова значими, че засягат всички групи в обществото. От друга страна има осезаема нужда както от "леви", така и от "десни" управленски действия: либерализиране на процедурите за наемане и освобождаване на служители, но и допълнително финансиране на спешната медицинска помощ.

Поради това ДЕОС се стреми: да насочи общественото внимание към нуждите на страната реформи, да създаде работеща платформа, която да включи обществено-активните граждани в изработването на конкретни реформи и целеви политики.

Добрата политика
ни обединява в многообразието
www.deos.bg

ДЕОС в първо лице

Миряна (Надзорен съвет). Обичам да съм полезна и ефективна

Текст из блога на Миряна
www.miryanka.wordpress.com

<< **ФОТОГРАФИЯ** ©
WWW.FACEBOOK.COM/MOMENTI.OT.TONITA

МИРЯНА ЗЕЛЕЗОВА

>> **ФОТОГРАФИЯ** © ИВО ОРЕШКОВ

2012 г., Миряна и съпругът ѝ Ивайло Захариев (познатият ни актьор от сериала "Под прикритие") в очакване на първото им дете. Татуиранката на Миряна е поетичният цитат из посланията на ап. Павел за Любовта.

Обичам живота си и вярвам в Бог. Обичам да съм полезна и ефективна и се изнервям, когато си губя времето или когато някой друг ми го губи. Обичам работата си и давам всичко от себе си, когато работя. Във "Фондация за социална промяна и включване" помагаме на младежи, които напускат домовете за деца. Те имат нужда от едно рамо, за да си стъпят на краката преди да ги завихри животът на възрастни. До голяма степен работата и животът ми са преплетени. От 16-годишна работя с деца в нужда и по други социални проекти. Първоначално само като преводач с английски език, а после сърцето ми не ме остави да кривна в друга посока (: Образованието ми е по-скоро икономическо. Практичен човек съм и бизнес управлението ми пасва добре. Образованието, работата и характерът ми се срещат в интереса ми към Корпоративната социална отговорност и PR-а.

ДЕОС в първо лице

ГЛАСОВЕ И ИНТЕРВЮТА НА БЛОГА НА
ЖЮСТИН ТОМС WWW.SWITCHMEDIA.NET/ORG

Жюстин (Инициативен комитет). Невидимото за очите е най-важното

Казвам се Жюстин Томс и това е истинското ми име. Харесвам активните, усмихнати, позитивни, мислещи и мъдри хора, умерено скромни и умерено себеутвърждаващи; хора, които са наясно със себе си; хора, намерили себе си. Чета книги, слушам музика, по-рядко гледам филми. Пиша книги, пиша поезия, по-рядко рисувам. Емблематична книга – *Малкият принц* (колкото и клиширано да звучи), частта с полето и кое е най-важното – невидимото за очите.

ДЕОС ми напомня няколко приказни героя – от тези, с които живеят децата ни, тези, които и ние все още носим в сърцата си и при които намираме утеха, мъдрост, път. Реших да ги споделя:

ДЕОС ми напомня на Пипи: с характер и свое мнение за всичко; различна, нетрадиционна, самостоятелна, свободолюбива.

Мечо Пух: с усмивка и с много приятели; "Колкото повече – толкова повече".

Матилда: обича книгите и мъдростта в тях.

Чарли: готов е да се откаже от огромната мечтана Шоколадова фабрика, заради семейството си.

Уоли: има за задача да изрине огромни камари насъбрал се с десетилетия боклук, за да върне живота на планетата.

Алиса: смело пристъпва в непознатото, без страх; в приключение с много нови срещи намира своя път.

Малкият принц: загрижен, с нежност, любов и постоянство.

Приказката вече започна на 9-ти март с Инициативен комитет...

ДЕОС в първо лице

Емил (Управителен съвет).
Промяната е в нашите ръце.

Емил Георгиев е юрист и представител по индустриална собственост. Има своя кантора в София, където се завърща след дълги години в Австрия. Днес е сред основателите на новия либерален политически проект ДЕОС.

Какво те мотивира, накара да се върнеш в България след дълги години в Австрия?

Търсех промяна най-вече в професионален план. Към онзи момент (2011 година) все повече премислях създаването на свой собствен бизнес. Смятах момента за подходящ поради две причини: (1) бях натрупал сериозен опит в сферата на правото и информационните технологии и (2) няхах обвързаности, които да ме задържат на едно определено място. Разговори с близки приятели и семейство само затвърдиха решението ми да скоча в дълбокия и студен вир на предприемачеството.

Иначе истинската промяна (онази, за която все се говори) ще настъпи едва тогава, когато всеки я превърне в своя кауза. Да вземем за пример отпадъците, които ни заобикалят буквално навсякъде. Проблемът с тях ще решим устойчиво, когато (1) всички полагаме грижи да ги хвърляме само където им е мястото и, което е още по-важно, (2) по свой почин и доброволно започнем да ги събираме и почистваме.

Промяната, с други думи, е в нашите ръце. Това трябва само да го осъзнаем и да се възползваме от него.

Какво е ДЕОС за теб?

ДЕОС е общност на свободни и отговорни хора. Там сме, защото вярваме, че надграждането в демократичното общество е възможно единствено по политически път. Защото знаем, че можем да прекратим много от досегашните порочни практики и с личния си пример показваме на обществеността, че няма пречки участието в политическия живот да бъде прозрачно, отговорно и отчетно. Защото осъзнаваме колко важни за обществото ни са безпристрастното правоприлагане, образованието и устойчивото икономическо развитие. Защото знаем, че можем и не се свеним да искаме доверие и подкрепа. От всички онези, които искат да бъдат дейни, като подкрепят дейните като нас.

ДЕОС в първо лице

**Дарин (Управителен съвет).
Обединението около
ценности ни прави по-силни**

Дарин Стойков е ТР, блогър, велосипедист и кулинарен изследовател. Активен участник в протестите. Дарин е ходеща енциклопедия, голяма усмивка и безкомпромисен към нередностите човек. Днес е сред основателите на новия либерален политически проект ДЕОС.

Какво те води в ДЕОС?

Необходимостта практики да вкарат прагматизъм и ефективност в политиката, като същевременно я изчистят от блатото на трупани с години зависимости, подмолни съглашателства и нечисти сделки. Води ме убеждението, че морал, почтеност и прозрачност са възможни в публичните дейности и убеждението, че имам силата, ако искам и иначе, да го докажем на практика.

Как отговаряш на скептицизма на хората към ДЕОС, към промяната?

Не отговарям. Опитвам се да игнорирам генно-модифицирания скепсис, но ако видя възможност да седнем и да говорим как заедно можем да случим промяната – правя го. Осъзнавам, че на малко хора им се занимава активно с чистене на цялата мръсотия от политическата кочина. Разбираемо е, не мога да ги виня за това.

Какви са хората в ДЕОС и кой е поканен да се включи в този проект?

Накратко – хората са всякакви, поканени са всички. Моето впечатление за хората в ДЕОС е, че всичките до един сме диалогични и сговорчиви, способни да приоритизираме и да отсяваме плявата от важното. Обединени около ценностите ни, това ни прави доста по-силни отколкото бяха пиццалките и знамената по протестите. ДЕОС е с отворен код и винаги всякакви хора и гледни точки са добре дошли, стига да изповядват ценностите и да работят с другите съмишленици в полза на обществото. Политиката е малко като казарма, но може да е забавно. Вероятно ще разочаровам нереализирани партийни карьеристи, но няма да намерят място в динамичния партиен живот, който водим предимно онлайн. Решенията се вземат отдолу нагоре, а ние от така-на-реченото ядро сме по-скоро модератори и катализатори.

ДЕОС в първо лице

**Явор (Надзорен съвет). Харесва
ми идеята за open source партия.**

Истината е, че не познавам Явор Чатълбашев. Срегнахме се на 31-ви май, на учредяването на ДЕОС в Борисовата. И някак естествено дойде да го поразпитам и тук :)

Как научи за ДЕОС?

До миналото лято се стремях да избягам политиката, която, както всеки знае, е нещо мръсно (а не би трябвало! – б.рег.). Но събитията, които се случиха тогава, ме накараха да осъзная, че заравянето на главата в пясъка е довело чудовища в управлението. По същото време осъзнах и друго – че дори и с прилична заплата в България, не можеш да се изолираш на остров, а пак зависиш от качеството на здравеопазването, на образователната система, административните услуги и т.н. Така че се присъединих към протестите, които ми вдъхнаха вяра в промяната. Впоследствие обаче всичко затихна. Правителството се оказа по-тъпо и упорито от нас и много хора се върнаха към рутината на ежедневието. Но в мен остана по-голяма неудовлетвореност от всякога. Не може да няма изход! Така продължих да търся алтернативи (определено няхах говерие на нито една партия). За ДЕОС прочетох във в-к Капитал и така...

Какво те води в ДЕОС?

Идеята за open source партия е уникална! Не знам дали я има другаде, но определено е иновативна. Като ИТ специалист се възхищавам на успехите, постигнати с open source и впоследствие crowd sourcing решенията – нека спомена Линукс, Уикипедия и Кикстартър като примери. Ако големи и сложни проекти могат да се изпълнят по-качествено, по-бързо и по-евтино по този начин, защо да разчитаме на централизирания подход при правенето на политика? Така започнах да следя проекта ДЕОС, проучих хората, които го иницират, и накрая преодолях недоверието си и станах член.

Каква искаш да е България след 5 години?

Както повечето хора, и аз имам нужда да вярвам в някои неща, но в случая не се заблуждавам, че може много да се промени за 5 години. Очаквам ДЕОС да се развива бавно и органично; след 5 години да има добре разработена платформа и присъствие из цялата страна. Мисля, че тогава ще е способна да влезе в парламента и да не бъде сгазена от големите партии. И ако ДЕОС бъде успешна, това ще накара и другите партии да променят модела си или постепенно да бъде загубено доверието в тях. **А какво може да се случи в България при едно прозрачно и морално управление – оставам на вашето въображение!**

ЯВОР ЧАТЪЛБАШЕВ

יהושע בן נון מלך המלכים
IHSOY NAZOICE BASTAIEY IOYAKON
IESVS NAZARANVS REX IYDAEORVM

ЧОВЕКЪТ И ДЪРЖАВАТА

Пилат пак излезе вън и им рече: **Ето, извеждам ви То, за да разберете, че не намирам у Него никаква вина.** Тогава Иисус излезе вън с трънения венец и в багреница. И рече им Пилат:

Ето Човекът!

(Йоан 19:4-5)

Юдеите му отговориха: **Ние имаме закон и по нашия закон Той трябва да умре, защото Себе Си направи Син Божий.**

(Йоан 19:7)

А Пилат написа и надпис и го постави на кръста. Написано беше: **Иисус Назорей, Цар Юдейски.** Тоя надпис четяха мнозина от юдеите, понеже беше близо до града мястото, дето Иисус бе разпнат, и написаното бе по еврейски, гръцки и латински. А първосвещениците юдейски казваха на Пилата: **Недей писа "Цар Юдейски", но че Той каза "Цар Юдейски съм".** Пилат отговори: **Каквото писах, писах!**

(Йоан 19:19-22)

ИЗБРАНИ ОТКЪСИ от
Антоан дьо Сент Екзюпери, Ваклуш Толев и
Александър Шурбанов (по "Тамерлан Велики" на Кристофър Марлоу)

ЧОВЕКЪТ В МОЯТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ

Автор СЕНТ ЕКЗЮПЕРИ

Моята цивилизация е изградена върху преклонението пред човека, създаван през отделните личности. В продължение на столетия тя искаше да покаже Човека, както би научила хората да разпознават една катедрала през камъните. Тя бе възхвалявала тоя Човек, който се възвисяваше над отделните личности.

✱

Защото Човекът на моята цивилизация не се определя, като се изхожда от хората. Човеците се определят чрез Него. В Него, както във всяко духовно същество, има нещо, което материалите, от които е съставено, не го обясняват. Една катедрала е нещо съвсем друго, а не количество камъни. Тя е геометрия и архитектура. Не камъните определят катедралата, а тя обогатява камъните със своята собствена значимост. Тия камъни се облагородяват, бидейки камъни на катедрала. Най-различни камъни служат на нейното единство. В своята тържествена религиозна песен катедралата поглъща всичко – дори и капчуците с най-гримаснически лица.

✱

Моята цивилизация поиска да направи от всеки човек посланик

на един и същ принцип. Тя смята отделната личност като път или послание на някой по-голям от личността и за нейното възлизане тя ѝ даде свободата да върви по намагнитени посоки. Аз зная много добре произхода на това силово поле.

В продължение на столетия моята цивилизация съзерцаваше Бога през хората. **Човекът бе сътворен по Божия образ. Почитаха Бог в човека. Хората бяха братя чрез Бога. Това отражение на Бога придаваше едно достойнство на всеки човек, което не може да се отнеме.** Отношенията между човека и Бог основаха очевидно дължностите на всеки към себе си и към другите.

✱

Аз разбирам ясно защо това равенство – равенство на Божиите права, които минават през отделните личности, не позволяваше да се ограничи издигането на отделната личност: **Бог можеше да реши да си послужи с тая личност за път.** Но тъй като въпросът също бе за равенството на Божиите права "над" отделните личности, каквито и да са, те бяха подложени на същите задължения и на същото зачитане на законите.

Изразявайки Бога, те бяха равни в правата си. Служейки на Бога, те бяха равни в задълженията си. Разбирам защо равенството, установено чрез Бога, не носеше нито противоречия, нито безреגיע. **Демагогията прониква, когато поради липса на общо мерило принципът на равенството се изражда в принцип на еднаквост.**

Моята цивилизация, наследявайки Бога, направи хората равни чрез Човека.

Разбирам произхода на почитта на хората едни към други. Ученият дължеше почит на корабния черноработник, защото чрез черноработника той почиташе Бога, чийто посланик беше също черноработникът. Каквито и да бяха стойността на единия и посредствеността на другия, никой не можеше да изисква друг човек да му стане роб. Един посланик не може да бъде унижен. **Но тая почит към Човека не влечеше унижително преклонение пред посредствеността на отделната личност, пред глупостта или невежеството, защото преди всичко зачитано бе това качество на Божи посланик.** Така обичта на Бога създаваше между хората благородни отношения, тъй като техните делови връзки бяха както между посланик и друг посланик, независимо от качеството на отделните личности.

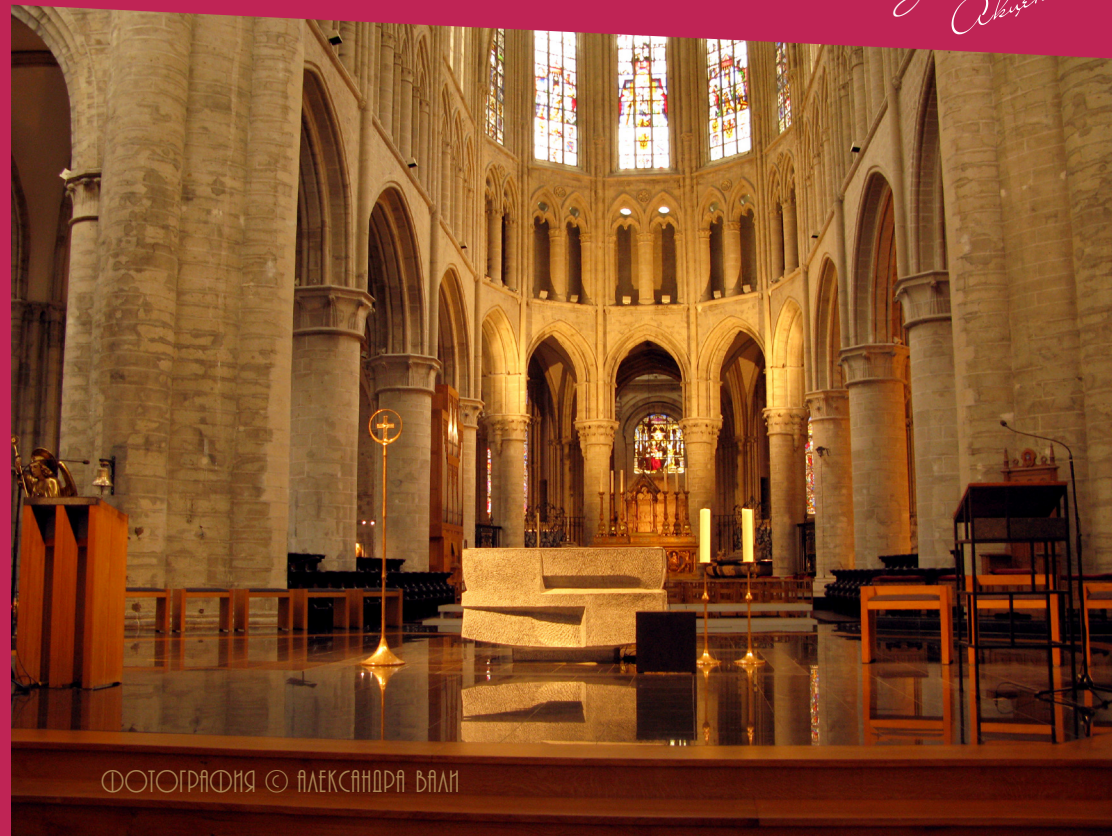
Разбирам дълбокото значение на смиренито, изисквано от отделната личност. То съвсем не я унижаваше. То я възвисяваше. То ѝ

уясняваше нейната роля на посланик. Също както я задължаваше да почита Бога през другите, задължаваше я да го почита в себе си, да става пратеник на Бога, запътен към Бога. **То ѝ налагаше да забрави себе си, за да се извиси, защото ако отделната личност се прехласва от собствената си значителност, пътят тутакси се превръща в стена.**

Разбирам най-сетне защо обичта към Бога установи между хората отговорност един към друг и им наложи надеждата като добродетел. Тъй като тя правеше всеки от тях посланик на един и същи Бог, в ръцете на всеки лежеше спасението на всички. Никой нямаше право да се отчайва, тъй като беше пратеник на друг, по-голям от него самия. Отчаянието бе отрицание на Бога в себе си.

Моята цивилизация, наследница на Бога, направи всеки отговорен за всички хора и всички хора отговорни за всекиго. Отделната личност трябва да се пожертвува за спасяването на един колектив, но тук не е въпрос за една глупава аритметика. Въпросът е за уважението към човека през отделната личност. Наистина величието на моята цивилизация е в това, че сто миньори смятат за свой дълг да рискуват живота си, за да спасят само един затрупан миньор. Те спасяват Човека.

Хуманизмът си бе поставил за изключителна задача да осветли и да увековечи превъзходството

ФОТОГРАФИЯ © АЛЕКСАНДРА БАЛМ

на Човека над отделната личност. Хуманизмът бе възхвалявал Човека. Но когато трябва да се говори за Човека, езикът става неудобен. Човекът се различава от човеците. Ако се говори само за камъни, нищо съществено не се казва за катедралата. Нищо съществено не се казва за Човека, ако искат да го определят чрез качествата на човеците. Хуманизмът работи по този начин в една посока, която бе предварително преградена. Той искаше да установи понятието човек чрез логични и нравствени доводи и да го пренесе така в съзнанията. **Никое словесно обяснение никога не ще замести съзер-**

цанието. Единството на едно духовно същество не може да се предаде чрез думи. Ако бих пожелал да внуша на хората обич към отечеството или към някой имот, каквато тяхната цивилизация не познава, не бих разполагал с никакъв довод, за да ги развълнувам.

И там, дето не съществува чувство за отечество, никакъв език не ще го занесе. Духовното същество, на което твърдиш, че принадлежиш, се създава само чрез дела. Едно същество не е от царството на думите, а от царството на делата. Нашият хуманизъм пренебрегна делата. И неговият опит

пропадна.

Това съществено дело има сега име. То е – жертвата. Жертва не значи нито отрязване на някоя част от тебе, нито покаяние. Тя е по същината си дело. Тя е дар от самия тебе на съществуването, на което твърдиш, че принадлежиш. Може да разбере какво е един имот само оня, който ще пожертвува за него част от себе си, който ще се бори, за да го спаси и ще се труди, за да го разхубави. Тогава ще почувствува обичта към имота. Един имот не е сбор от материални интереси – в това е грешката. Той е сбор от гарения.

Вместо да утвърждаваме правата на човека през отделните личности, ние почнахме да говорим за правата на колектива. Видяхме да се вмъква неусетно една нравственост на колектива, която пренебрегва Човека. Тая нравственост може да обясни добре защо отделната личност е длъжна да се пожертвува за общността. Но тя няма вече, без словесни извъртания, да обясни защо общността е длъжна да се жертвува само за един човек.

Дотолкова, доколкото моята цивилизация се е осланяла на Бога, тя е спасила това понятие за жертвата, което установяваше Бога в сърцето на човека.

Да преобразиш човека – това винаги значи да го освободиш. Катедралата може да обсеби камъните, които имат смисъл само като камъни на катедралата. Но

купът камъни не обсебва нищо и поради липсата на способност да обсебва, той смазва. Така е, но чия е вината? Аз вече не се учудвам, че грамадата камъни, която тежи много, надви пръснатите камъни. Все пак аз съм по-силният. Аз съм по-силен, ако отново намеря себе си. Ако нашият хуманизъм възстанови Човека. Ако ние съумеем да създадем нашата общност и ако, за да я създадем, употребим единствения годен за това инструмент – жертвата.

Когато тръгнах, аз исках да получавам, преди да давам. Напразно. Също както в тъжния час по граматика. **Трябва да даваш, преди да получиш, и да градиш, преди да обитава.**

Тук е тайната. **Трябва да почнеш с жертвата, за да създадеш обичта. Обичта може след това да пожелае други жертви и да ги употреби за всички победи. Човекът винаги трябва да направи първите стъпки. Той трябва да се роди, преди да живее.**

~ из "Боен пилот"

ВОДИТЕЛСКИЯТ ТРИЪГЪЛНИК Политика, Религия, Държава

Автор ВАКЛУШ ТОЛЕВ

Политиката има цел и управление,
Религията – олтар и път,
Държавата – идея и трон!

Свещен е човекът, а не институцията!

Политика, Религия, Държава – наречъл съм този водителски триъгълник "кръзлият триъгълник". Явно това противоречи на зримостта, но не противоречи на Причинността! Така че триъгълникът може ли да е кръзъл? Ами човекът е такъв! Той ходи Пътя на планетата и в същото време сваля Небесата и става Съсътворител! Тоест Змията захваща опашката си и човекът е цялост.

Народите се изживяват в имперски тенденции, религиозно-верски изстъпления и държавнически себизъм!

Себизъм от рода на това, което в Средновековието един френски император – Людовик XIV, беше казал: "L'Etat c'est moi!" – "Държавата – това съм аз!" Понеже не можеше от олтара да каже: "Аз и Отец сме едно!", той каза от трона, че е държавата. Искам генерално да разделим тези неща. Принципът, безспорно, като вложена същност в човека, е това, което говоря: **пътникът бог в развитие трябва да стане от развитието си – Бог реален.**

Кога политиката има началото

си? Когато идва събуденият ум срещу зоополитикон. И навремето Аристотел, когато пише своя трактат върху политиката, още няма "Ессе Номо" – "Ето Човекът"; има зоополитикон – "политическото животно".

"Ессе Номо" Пилат Го определи! **Значи до Христос хората са същества, роби на материята. За първи път, след идеята на Сътворението, човекът става прицел и Път: "Ето Човекът!"** Така Любовета освобождава роба, но не освобождава още от човека. Не казва "Ето Богът!", а "Ето Човекът!".

Така че политиката е, фактически, събуденият ум, Адам (който поиска една от най-великите тайни – да стане събудена интуиция, да направи откровение). Политиката ражда управлението, което безспорно е теза за съжителство. **Целта на политиката е управление и съжителство** (да се роди идея за семейство, за племе, за държава), **целта на религията – съдба и посвещение, а целта на държавата – власт и трон!**

Религията е осезаема мистичност! Тя дава обрета, който е една

приложна метафизика – стожер на устойчивост, но той е и заземяване.

✧ Тайнствата пък са енергия на посвещението! **И когато внесете олтара си вътре у вас, вие не пазите сградата, а съхранявате чакащото у вас Божество;** когато събудите в себе си отговорността, вие вече се себеосъществявате.

✧ Политиката, когато дава потребност за съжителство, трябва да си отработи и предпоставки, които обаче само Държавата може да утвърди, защото тя е присъствие. На пръв поглед Държавата е само една битка за власт. Не, тя е, която утвърждава института Политика. И тя е с правото на трон. Религията винаги се е борела

за трон, но, както казах, ѝ е даден олтар. Олтарът не е трон в една държава. И затова папската институция си направи държава – за да може илюзорно да живее с идеята, че има трон. Именно заради тази илюзорност е благословът на папската държава над Инквизицията и войнството ѝ. Виждате ли как е водена една непрекъсната битка за власт?

✧ И религиите изнудват човечеството в право на господство над него с тезата, че е грешно. Не, не е грешно, има развиващ се човек – човек, потребен на Бога, и Бог, услужващ човека!

✧ Роднинството с религията е най-същественото, но можеш ли религията да я пожертваш за политиката? Да. Това го прави блестящо

княз Борис I. Най-съвършената религия тогава не само на Балканите – не, а в цялата планетност, е била българската. Но в името на държавата той налага приемане на Християнството, и то с цената на пожертване и на съпругата си, и на сина си, и на боярите си. Не ги пожалва. Това е идеята за Политика – **Покръстителят сменя митрата на духовника отново с короната на държавника, за да даде възможност за единство, за съжителство.**

✧ Той става монах и с това подчертава, че е станал християнин (защото в българската религия не е имало монашески институт). С жертвата си подчертава потребността от държава; подчертава необходимостта от присъствие в цивилизация. Приема религията на християните, след това обаче не позволява инквизиция. Защото не е имал тяхната морална таблица; защото личната му морална таблица – и на политик, и на държавник, и на религиозен водач – е святост!

✧ Политиката може да даде признание, че има еволюция. Нейните брегове съхраняват съжителството, за което тя ратува; съхраняват и съвместността на религията за поносимост.

Така йерархизира социалната общност. Затова в политиката се изгражда и аристократът, и робът; изгражда се едно човечество, което има идея за съжителство, но и идея за конфликт. Тезата

на цезарите, на империите е да направят държава, в която няма поражение. Не че тогава не е имало брожение – имало е “бълхи”, които ципят, но същественото е голямата идея. И един образец е Римската империя.

✧ Държавата в себе си ражда! Политикът говори, но **държавникът ражда идеи!** Оня, който само повтаря какво са казали другите, той не може да остави Път, той не може да ви направи съ-Сътворители. Държавите сега имат само поданици, но нямат личности – това, за съжаление, гледаме и в Европа. Няма държавници, има само добри чиновници. Трагичното е, че голяма част от човечеството и сега борава без законите за кармата и прераждането, а с онава, което християнската религия е наложила или по-скоро Юдаизмът е оставил. Защото в Библията влиза пълно копие на това, което е направил Юдаизмът, само че са го нарекли Стар Завет. И с него си оправдават Новозаветните бремена, каквато е Инквизицията, каквито са Кръстоносните походи... И Юдаизмът се отразява в Християнството, докато в прабългарската религия няма подобни обструкции срещу това, че човекът не е дошъл като даденост. Предпоставката – човекът не е даденост, а достижимост! Не е даденост, а е развитие!

✧ **Държавата е акумулация на духовността.** Тя е, която дава устойчивост; тя е идея, която има

едно право – присъствие. **Тя като принцип е присъствието на Божеството в човека. Държавата е присъствие на Божеството! Тя е събудена отговорност.** За това Хегел си позволява да каже: “Държавата е въплътеният Божий Дух.”

Но без волята, която Политиката и Религията правят, не може да се направи и Държава. Следователно тези три елемента са събрани в едно. Това едно, макар и от три, има Кундалини, т.е. Змията. Така че дори и само като философска спекула, Държавата е изява на Духа. Религията, разбира се, Го е обсебила само като своя привилегия, но според Хегел Всемиреният Дух се въплътява в Държавата. **Кой обаче е тук спъни-камъкът на бъдещето? Спъни-камъкът е, че се слага ударението върху Държавата, а тя не е последната даденост на Божеството.** Ако Божията даденост е в Държавата, как може да има това съвместителство, което се опитва сега да прави Европейската общност?!

Така че съжителството и съвместимостта изискват да се изгради човек, който носи всичките възможности, т.е. да стане Държава.

И кой прави гържава? Само човекът. Не животните. Те могат да имат стаго, но нямат гържава. **Щом я прави човекът, тогава защо го лишавате от правото, че е бог!?**

И има една друга тайна – няма гър-

жава без територия. Всеки, който се е опитал да изяви гързост и с това да прави победности, както един Атила, но не е оставил територия, няма гържава. Държава без територия няма! Преходности – победи, слави и какво ли не щете, но няма Атила гържава. А гържавата има отговорност не само да направи общност, за която е загрижена и трябва да защити, но тя извиква поданиците в идеята да бъде бранена.

Кръвната картина, кръвният знак е това, което създава националния дух. **Когато идват мултинационалните гържави (както сега е опитът да се правят), вече се поставя въпросът за духовни гържави.** Значи, трябва да се смени кръвната (или чисто биологичната гържава) в такава, която има еднаква ритмичност. Колкото и да изглеждат различни хората в народа, който има единокръвие, те имат еднаква ритмичност. И тогава водачът на дадена гържава може да ги извика на жертва. Но ужасът сега е, че се предизвикват древните кавги в етническите гържави. Докато етническата гържава е по-властна от националната, много трудно човечеството ще има просперитет.

Ето защо идеята е, че трябва Държавата да я направим духовна, за да може биологическата разлика постепенно да отмре.

~ Из “Водителският триъгълник: Политика, Религия, Държава”
сп. Нур 2/2009, www.nur.bg

ВЛАДЕТЕЛЯТ СЪС СИЛАТА НА ДУХА ;)

Автор АЛЕКСАНДЪР ШУРБАНОВ за Марлоувия “Тамерлан Велики”

Торгеливите слова на Тамерлан и неговото обкръжение предвиждат такова невероятно тържество, че могат да прозвучат като нелепо самохвалство и, както посочва Джефри Агжелър, цялата тази риторична помпозност заплашва да прехвърли границата и да приравни героя с древния комедиен тип на miles gloriosus. **Но протогонистът бърза да предотврати възможността за такова превратно тълкуване, като заявява, че всяка негова дума ще бъде подкрепена с дело и ще получи своя реалност.** Египетските пленници ще бъдат задържани, докато се убедят в това с очите си. Тук Тамерлан проявява и присъщата си грижа за своето име, за въздействието си върху околните. На предложението на египтяните да се откупят с богатствата си той отвърща, че цялото злато на Индия не би могло да купи дори последния от неговите войници.

Що се отнася до Зенократа, той не би я заменил дори срещу персийската корона. Сега бъдещият владетел на света възпява във възторжен химн неземната красота на египтянката, обещава й богатство и власт, за каквито “пламенният пастир” не можеше и да помисли. И най-сетне – съвсем неочаквано – й обещава самия себе си. Пред удивената си свита той признава, че е влюбен в своята

пленница. Така самото преображение на пастира-разбойник в рицар на бляскавата слава е неразривно свързано с неговото влюбване във въплъщението на неземната красота.

Тук идва ред и за първото изпитание на истинността на Тамерлановите слова. Пристигнал е персийският пълководец Теригам с войска, която по численост многократно надвишава неговото опълчение. Пред своите помощници Тамерлан поставя въпроса дали да посрещнат врага в ръкопашен бой или той сам да опита силата на ораторското си изкуство. И въпреки че те единодушно избират битката, като казват, че приказките са за страхливците, и вече са готови да се втурнат срещу персите, предводителят им ги спира и ги изпраща да поискат преговори. Така започва да се откроява ролята на гротеската първа сцена като контрастен фон, на който по метода на паралелистичната ирония изпъкват достоинства на Тамерлан, откроява се неговият патос. Първо, за разлика от малодушния персийски цар, той се допитва до подчинените си, но решенията взема сам; и второ, пак за разлика от него, дълбоко вярва във въздействието на словото си.

Моментът е ключов. За първи път се създава впечатлението, че

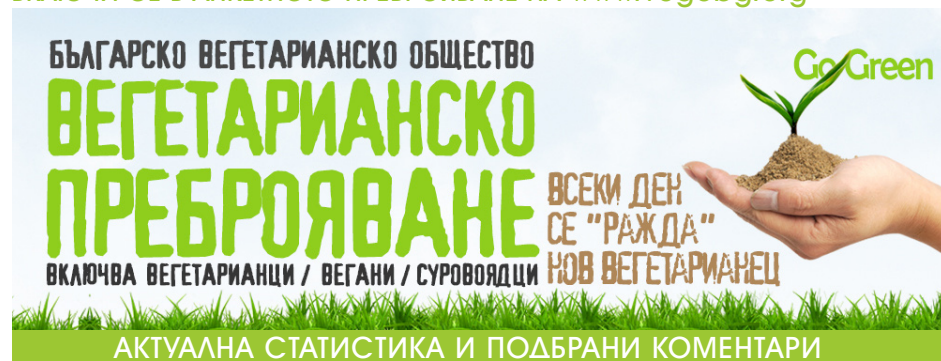
Тамерлан е не само по-величествен от другите владетели, а че той обитава някаква по-висока и по-светла сфера на битието, в която обикновената човешка действителност с един замах се отменя. В тази сфера се издигат леките и чисти стихии на мирозданието – въздухът и огънят, мисълта и духът, волята и въображението. Тук всичко се явява в същностния си вид и всичко несъщностно, заедно с тежките стихии – водата и земята – потъва в долната, делничната сфера. Така потъват богатствата и се издига блясъкът им, потъват ранговете и се издига достойнството, потъват сраженията и се издига победата, потъва политиката и се издига славата. Тук нямат значение нито поетите долу задължения, нито привычните привързаности и закони, просто защото тук те вече не съществуват. **Единственото, което съществува в тази сияйна сфера е неизчерпаемият стремеж на Тамерлан все напред и нагоре. Този стремеж всъщност я изпълва открай докрай, той е нейният въздух и всеки, който желае да бъде приет и да остане тук, трябва да се научи да диша този огнен**

ефир. В Тамерлановия свят всичко е прекрасно, възвишено и свободно. В него словото е озарено от магия, защото то е и дело. В него битките се печелят не със сеч, а с поглед, в който пламти силата на духа. В него властта се определя и разпределя леко и естествено – според вътрешното достойнство.

Според достойнството се изгражда и приятелството. Тук няма загнани мисли, недомлъвки, интриги и вероломства като онези, които вече видяхме в Микетовия двор. Личностите са цялостни, единни в мисъл и дело и затова са недосегаеми за раздвоения език на иронията. Това е сфера на чистия патос. Всичко, което остава извън стените на тази сфера, е лишено от самостоятелна реалност и не може да влияе по никакъв начин върху нейните обитатели. В тази истина авторът ще ни убеждава все повече по сетивно-емоционален път, чрез изключителното присъствие на своя герой, чрез магическата поетичност на словото му, докато свикнем да приемаме заедно с него, че такива деяния, като отричането на Теригам от повиновението си пред персийския цар и насилственото задържане на пленената любима, съвсем не са осъдителни, щом като водят до включване в Тамерлановата действителност. С една дума, това е нещо като преминаване в истинската вяра, като духовно проглеждане. Да не разбираме и да не признаваме този факт, означава да сме глухи за музиката на Марлоувия стих, за неговата неподправена възторженост, за неговия завладяващ патос.

~ Из "Между патоса и иронията"

Тъй като няма официални статистики за вегетарианците в България, стартирахме в края на миналия месец инициатива за официално преброяване на вегетарианци, вегани и суровоядци, които са българи, независимо от настоящето им местоживеене. Кампанията тече онлайн и е **безсрочна**, за да има време хората да научат за нея. От над 4000 човека, попълнили анкетата засега, имаме близо 3000 вегетарианци, над 500 вегани, почти 50 суровоядци и една малка група от около 30 човека, които са или вегани-суровоядци, или друго неизброено. Отделно около 300 човека все още не са вегетарианци, но се интересуват от здравословно хранене или са на пътя на вегетарианството. При най-общата група – вегетарианците – почти половината обаче все пак продължават понякога да консумират и риба; при групата на веганите отново почти половината консумират мед (в официалната дефиниция за веган медът е изключен от консумация). Отделно, тези 3600 преброили се "вегета" имат почти 600 деца вегетарианци под 12-годишна възраст, което си е едно (малко) дете вегетарианец за всеки шест-седем възрастни вегетарианци. Като главна причина за избор на

този начин на хранене и живот е посочено от най-много хора Ненасилието – защита на животните, следвано от Здраве, Духовност, Екология и накрая Религия. Процент, по-голям от този на отбелязалите Екология, имат някаква друга причина. Когато гледаме какви са съвместно изброяваните причини, а не основната – тогава Екологията скача рязко като процент от 3 до 18 пункта. Мястото ѝ си остава четвърто, обаче – отново след Ненасилие, Здраве и Духовност.

В специалните полета за допълнително споделяне много хора са отбелязали като причина за вегетарианството си това, че не харесват Вкуса и мириса на месото по рождение (или от някакъв момент) и дори ги отвращава – изпитват погнуса. Има и хора с алергии. Други отбелязват, че е станало от самосебе си – не могат да посочат нещо конкретно. За някои преломно се е оказало вслушването в собствения организъм. За не малка част пък е била важна средата, в която живеят – така са свикнали от деца или по рождение, или такъв е приятелският им кръг.

Следват цитирани и някои по-редки основания или просто интересни/забавни формулировки...

Също така вярвам, че всяка материя има памет... А какво е последното, което помни материята на убитото животно, което ядем – страх, ужас и смърт. Не, благодаря! Не и в моето тяло и душа! :)

Повишаване на вибрацията, начин за изход от депресия и страхова невроза.

Исках да пробвам колко време мога да не ям месо.

Вътрешно усещане, интуиция.

Станал вегетарианка по време на Великденските пости преди 14-15 години. Видях, че се чувствам добре и така продължих.

Изследвам нещата.

Всеки има право на живот – както хората, така и животните. Растенията също, но не съм достигнала това съвършенство да се храня само със слънчева светлина.

Организмът ми явно не иска да види и да чуе за животински продукти. По естествен начин съм веган.

Избор на интелект, който може да разсъждава над инстинктите си.

Казах на приятел, че мога и го направих – вегетарианец съм от 20 години.

Пречистване на тялото, душата, ума и духа.

Естествено стечение на обстоятелствата.

Уча ветеринарна медицина. Да ям месо за мен е неетично, нехигиенично и изключително непривлекателно.

Не разбирам месоядството!

1.Свят, свободен от насилие.

2.Екология и спиране на самоунищожителния процес (човек-планета)

Това неминуемо води до по-здравословен и пълноценен начин на живот!

От 12 години се занимавам с начина си на хранене, тъй като бях 107 кг. Сега съм 67 кг. Свалила съм ги постепенно, но важното е как съм ги задържала. Преминала съм през разделно хранене, през разтоварителен режим с плодове и чай, хранила съм се и по кръвни групи, но от момента, в който изключих животинските храни и включих на тяхно място суперхрани, ядки, семена, плодове, зеленчуци, безглутенови зърнени храни, бобови варива – тоест това, с което ИМЕННО трябва да се храни човек, всичко си дойде на мястото.

Защото веганството не е просто хипстърска, модерна диета за богати хлапета от големите градове, които могат да си позволят скъпи био-еко-фейртрейд продукти на зеления капитализъм. Веганството е анти-авторитарна философия и начин на живот, които се противопоставят на всяка форма на експлоатация и дискриминация – над човека, над животните, над природата.

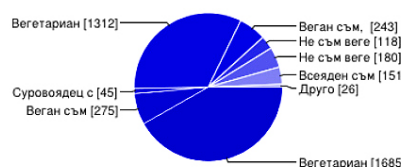
Имах час по биология и учихме за животните и за болестите, които идват от тях и особено от тези, които ядем. Отвратих се. И месото изгуби вкуса си.

4035 responses

[View all responses](#) [Publish analytics](#)

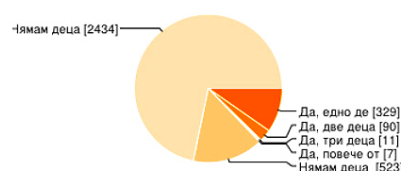
Summary

Отбележете в коя категория попадате според избора си на хранене.

Вегетарианец с м	1685	42%
Веган с м	275	7%
Суровоядец с м	45	1%
Вегетарианец с м, но понякога ям риба	1312	33%
Веган с м, но понякога ям мед	243	6%
Не съм вегетарианец още, но се опитвам да стана	118	3%
Не съм вегетарианец, но се интересувам от здравословно хранене	180	4%
Всяден с м и нямам намерение да ставам вегетарианец	151	4%
Друго	26	1%

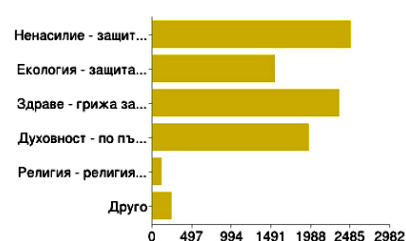
Имате ли деца под 12 години, които са вегетарианци

Да, едно дете вегетарианец	329	10%
Да, две деца вегетарианци	90	3%
Да, три деца вегетарианци	11	0%
Да, повече от три деца вегетарианци	7	0%
Нямам деца вегетарианци под 12 години	523	15%
Нямам деца	2434	72%

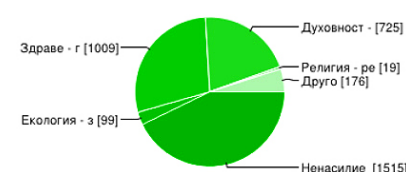
ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

Какви са причините да изберете този начин на живот?

Ненасилие - защита на животните	2487	29%
Екология - защита на околната среда	1534	18%
Здраве - грижа за здравето ми	2342	27%
Духовност - по пътя на самоусъвършенстването	1960	23%
Религия - религията, която следвам ми го повелява	112	1%
Друго	237	3%

Коя от изброените причини е от първостепенна важност за вас и е била първопричина за избора ви?

Ненасилие - защита на животните	1515	43%
Екология - защита на околната среда	99	3%
Здраве - грижа за здравето ми	1009	28%
Духовност - по пътя на самоусъвършенстването	725	20%
Религия - религията, която следвам ми го повелява	19	1%
Друго	176	5%

Отпор на концерните и масовата свръхконсумация!

Изборът ми беше направен, когато бях още дете. По-трудно беше да извоювам правото си на този избор, защото средата е много консервативна. Дори и да си сред по-мислещи хора, стереотипите са изключително силни.

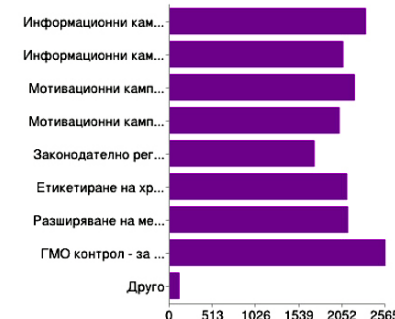
Аюрведа и йога.

От данните за препоръчвани дейности, в които Българско вегетарианско общество да полага усилия, прави впечатление, че първото място заема проблемът за ГМО контрол - за производство и внос. Останалите отговори са почти наравно, а в Друго коментарът най-често е да се работи за включване на алтернативно вегетарианско меню в детските градини най-вече. Ето и един отговор, написан с чувство за хумор:

Предлагам обявяване на независимост от Република България и отцепване на цялото хранително осъзнато българско население в автономна и суверенна държава. Първа точка в дневния ред: установяване на диктатура на вегетариата. Изпращане на всички мършояди пред справедлив, био, органичен и фер-трейд народен съд (последван от екзекуция чрез подлагане на суровоядска диета). Създаване на духовно и хранително осъзнати образователни институции. Забрана на ваксините. Въвеждане на хомеопатията като единствена законова медицинска парадигма. Свикване на форума на БТ-МАМА като 1-во Велико Народно събрание.

ЗА БЪЛГАРСКО ВЕГЕТАРИАНСКО ОБЩЕСТВО

Какви дейности трябва да предприеме БВО?

От колко време сте вегетарианец

Информационни кампании за правилно хранене	2333	14%
Информационни кампании за вегетарианство/веганство	2063	12%
Мотивационни кампании за защита на животните	2201	13%
Мотивационни кампании за защита на природата	2020	12%
Законодателно регламентиране на веге меню в заведенията финансирани със средства от национален и общински бюджет	1721	10%
Етикетиране на храните със знаците Vegan Friendly и Vege Friendly	2110	12%
Разширяване на менюто на ресторанти с веге/веган ястия	2120	12%
ГМО контрол - за производство и внос	2564	15%
Друго	116	1%

По въпроса

С какво бихте подпомогнали дейността на Сдружението също подбрахме малко "други" отговори, извън директно отразените в диаграмата...

Идея си нямам, просто се преброявам от любопитство.

Още от преди да бъде добавен към тази група, започнах дейност за обясняване на хората – предимно мюсюлмани, че курбанът (жертвоприношението) не е повелено в Корана. Въпреки че отначало срещнах ожесточена съпротива, вече някои хора промениха начина си на мислене и отношението си към тази практика и традиция, останала от периода на невежеството.

За момента не съм била свидетел на каквато и да е дейност на сдружението, за сметка на това репутацията ми куца и не бих искала името ми да се свързва с него. Ако в бъдеще нещата се променят, бих се включила с горепосочените.

Има нужда от сдружение, за да избереш какво да ядеш и да популяризираш това?!

Живот и здраве след месец ще изгледам като модел на abercrombie and fitch и ще карам скейт без тениска. А ако някой пита, ще обяснявам, че съм вегетарианец.

Бих бил водещ на детски лагери със застъпено вегетарианско меню, достатъчно спортни инициативи, лекции и биоземеделие, каквито самият аз съм водил и ще продължавам да водя.

Бих предложил знания за собствени градини и отглеждане на храната ни и се учудвам защо не е отразено във БВО!

Не бих правил дарение или каквото и да е в този смисъл. Ако започнете да се изживявате като политическа партия или религиозна организация – загивате. :)

Мога да попълвам такива анкети.

Не живея в България от много години. Това, което правя, освен личен пример, е лекции, които изнасям, и активността си във Фейсбук (модератор съм от няколко години в българска и чехословашка суровоядски ФБ-групи) да агитирам и показвам предимствата на този стил на живот. В момента пиша също книга за суровоядството, освен това съм професионален масажист и терапевт и помагам на клиентите си от дълги години със съвети и стратегии за храненето.

На този етап от живота си нямам с какво конкретно да помогна, но ми допада, че се занимавате СЕРИОЗНО и ви пожелавам много успехи :)

Занимавам се с адвокатска дейност, поради което при желание от ваша страна, може да се организира нещо с цел законодателни предложения и промени.

Участвах в регистрирането на първото вегетарианско дружество в България преди двайсетина години. Бяхме шепа безпомощни съмишленици, които обляяхме София с надписи като "Възможно ли е да обичаш животните и да ги ядеш?"... Емоционално прегорях в безсилието да се преборим със зверското пещелене на пари от грането на бездомните кучета и отклоняването на средствата за "хуманното" им евтанниране. Председателят на сдружението и негов инициатор – младо момче – се самоуби. Беше идеалист, дори кучето

ми бе вегетарианец... С неговата кончина приключи и нашата безславна организираност тогава. Приех, че всеки е отговорен за избора, който прави, но и че има право на него. Спрях да "проповядвам", престанах да "пропагандирам", но много се радвам, че вегетарианството стана толкова масово, дори бих казала – модерно. Бих се включила в инициативи, защото съм дълбоко ангажирана. Но в същото време **с възрастта придобих житейска мъдрост, според която еволюцията не се прави чрез революция.**

Необходимо е да се помогне на вече възрастните деца да разберат как се формират навици. Необходимо е да им се помогне да осъзнаят зависимостта на малките деца от възрастните. Съвсем без да разберем, абсолютно несъзнателно, се създава навикът да търсим познатото. И това е във всяка област на живота. Необходимо е да се помогне на възрастните да осъзнаят, че техният пример формира начина на мислене, говорене и действие на децата във всяка сфера на живота и че те самите са били формирани по същия начин. Но че могат и да променят външното формиране, да започнат сами да се формират към по-добро мислене, говорене, действие. Необходимо е с любов да се обърне внимание на възрастните деца сами да изследват в дълбочина как взимат решения с какво да хранят себе си и децата си, как да живеят, какво да правят. Според мен е извънредно важно да се помогне на вече възрастните деца да си спомнят себе си, истинските себе си – чистите деца, които са били, и да им се помогне да започнат да чуват и уважават малките деца без да им вменяват да забравят себе си. Това е свързано с огромна положителна промяна на почти всичко в досегашното ни "цивилизовано" общество.

Участвах в тази анкета. Това трябва да ви е достатъчно. Ненасилието включва и незадаване на манипулативни въпроси.

С какво бихте подпомогнали дейността на Сдружението?

Отбелязал съм "Имам ораторски качества", защото бих опитал да представя публично гледната си точка защо ненасилието към другите биологични видове е логично. На 29 години съм, музикант, бил съм гимназиален учител, занимавал съм се с неформално образование повече от 10 години. Изготвянето на лекции, беседи и т.н. и особено образователни дейности за младежи е нещо, което визирам като професионални умения, с които може би бих бил полезен.

Работя като журналист, мога да помогна в медийното отразяване на дейността.

Мога да композирам песни, свързани с тази тематика, да пея при мероприятия или да чета стихове.

Член съм на Сдружението	103	2%
Искам да стана член на Сдружението	636	10%
Ще направя дарение за конкретна кауза	218	3%
Бих правил регулярно дарителство за инициативите на Сдружението	118	2%
Мога да предоставя безвъзмездна подкрепа (услуги, материали, ресурси, доброволенство, професионални умения)	719	11%
Имам ораторски качества - мога да участвам в ТВ предавания, да изнасям лекции на здравословна тематика или други медийни дейности	315	5%
Мога да приготвям веге/веган ястия за публични мероприятия	543	8%
Ще популяризирам активно каузите на Сдружението, за да достигнат до повече заинтересовани	1730	27%
Бих участвал с доброволенство в публични мероприятия	1878	29%
Друго	189	3%

Музикант съм, свиря в няколко групи.

Чрез концерти класическа музика.

ДА БЪДЕМ ВЕГЕТАРИАНЦИ заради себе си и заради света

Автор ЦВЕТОСЛАВА КУНОВА

Едни от най-изтъкнатите представители на човечеството са станали в някакъв момент, били са и са вегетарианци. В това общество се включват мислители като Питагор, Сократ, Платон, Волтер, Жан-Жак Русо, Исак Нютон, Никола Тесла, Леонардо да Винчи, Лев Толстой, Бърнард Шоу, Махатма Ганди, Алберт Айнщайн и много други. Техните светли умове безспорно чертаят пътя на човечеството в науката, изкуството и културата. Личният пример на великите и в разбирането, и в приложението на вегетарианската идея ни показва пътя към един по-осъзнат, по-здравословен, по-естествен, по-радостен и по-пълноценен живот.

По-голямата част от вегетарианците са хора, които са разбрали, че за да допринесат за мира в човешкото общество, първо трябва да се освободят от склонността към насилие в собствените си сърца. За това не е чудно, че стотици хиляди хора от всякакви обществени слоеве, в търсене на истината, са станали вегетарианци. Вегетарианството е много важна крачка по пътя към

по-съвършеното човешко съществуване и съжителство. Учителят Петър Дънов казва:

*“Под храна в широк смисъл разбираме всичко онова, което човек възприема чрез ума, сърцето и стомаха си”,
“Някой е вегетарианец, на физическия живот, но в духовния свят е пълен месоядец – той е тщеславен, горделив, подозрителен”,
“Истинският вегетарианец трябва да се освен с чиста храна, още и с чисти мисли, чувства и постъпки”.*

И така, оказва се, че вегетарианската идея в пълнотата си е една доста висока “планина”. Към нея хората тръгват по здравословни, морални, икономически, екологични и други причини и всеки стига до там, до където желае и може. Великите вегетарианци и част от съвременната наука вече еднородно смятат, че докъдето и да стигнат “планинарите”, ще си струва усилието, защото всяка крачка нагоре към вегетарианската идея е от голяма полза за отделния човек и за цялото човечество. А любителите на предизвикателствата и на високите върхове, ще се стремят да бъдат

вегетарианци не само физически, но също в мислите и в чувствата си. “Здрав дух в здраво тяло” са казали древните.

Учени естественици, в това число и великият еволюционист Чарлз Дарвин (който също е бил вегетарианец), твърдят, че нашите древни прадеди са се хранили с плодове и зеленчуци, а от тогава в течение на хилядолетия нашата анатомия не се е променила. Много научни трудове показват, че физиологически, анатомически и инстинктивно човешките същества са перфектно пригодени към хранене с плодове, зеленчуци, ядки и зърнени храни.

~ Дарвин, из “Произход на видовете чрез естествен подбор”

“Класифицирането на формите, органичните функции, обичаите и начина на хранене показва по очевиден начин, че нормалната храна на човека е растителната, каквато е на антропоидните и изобито на маймуните, както и че нашите кучешки зъби са по-слабо развити, отколкото техните и не са предназначени да се конкурираме с дивите зверове или месоядни животни.”

~ Из статия в Сувенирната книга на IVU конгреса в Индия от 1957 г.:
 “Всички тези примери ни показват, че общата и продължителна заблуда, че човек трябва да яде месо, за да бъде силен, няма никакви реални основания; всъщност вярно е точно обратното. Чарлз Дарвин отбелязва в едно от писмата си: **Най-необикновените работници, които съм виждал, работниците в мините на Чили, живеят изключително на растителна храна, включително много семена от бобови култури.** За същите миньори Шри Франсис Хед пише: **Съвсем обичайно е за медните миньори от Централно Чили да пренасят товари руда с тегло от по 50 или 100 кг. по 70-тина метров склон, дванадесет пъти на ден. И тяхният режим на хранене е изцяло вегетариански – закуска на смокини и малко хляб, на обед варен фасул и за вечеря – печени житни култури.**”

Вегетарианският начин на живот има изключителни предимства както за самия човек, така и в глобален мащаб. Това ме инспирира да направя серия плакати, подкрепящи този начин на хранене. Прецених, че плакатът е най-подходящият вариант за апелиране, тъй като има рекламна визия, възможност да бъде видян от по-широк кръг публика и може да се позиционира освен в галерийни зали, така също и в градската улична среда, където ще може да влияе директно на хората.

Има различни видове плакати с голям диапазон на презентативност и изпълнение – от чисто рекламни до истински произведения на изкуството. Но целта им е една – да носят послание.

Повечето хора, виждайки моите плакати, биха казали, че са по-скоро рекламни, промотиращи вегетарианството, тъй като те не са запознати със смисъла и предимствата на този начин на живот. **Аз лично смятам и държа на това, че моите плакати са социални. Вегетарианството е една сериозна тема и най-вероятно ще е бъдещето на човечеството.**

Както вече казах, вегетарианският начин на живот има много предимства, като шест от тях според мен са особено важни. Именно тях съм изобразила в шестте плаката. Те са фотографии на ръчно изработени от мен скулпторки (от плодове и зеленчуци) на най-широко консумираните меса от хората – пилешко, телешко, агнешко, заешко, свинско и риба.

Фонът на всеки един от плакатите е с цвят, с който възприемам лично тематиката и е съобразен с науката за значението на цветовете. Цветовете омагьосват от край време човечеството. Те правят нашия живот по-жив и по-приятен. Или както една мисъл казва: “Цветовете са усмивката на природата.” **Цветът е не само оптично и физично явление, но също и енергия. Цветовете и светлинните гразнения влияят на поведението ни много повече, отколкото предполагаме.**

Ние вярваме, че възприемаме света посредством очите, обаче те са само средство, а всъщност душата ни е тази, чрез която разпознаваме цветния блясък на света и “окоето се нуждае от цвета, тъй както от светлината” (Гьоте).

Vkusno s Betu

Фотография © БЯНКА ЙОВЧЕВА – БЕТА, WWW.VKUSNOSBETU.BLOGSPOT.COM

ВЪТОР ПЛАКАТ © ЦВЕТОСЛАВЪН КИЧОВА

Бъди ЗДРАВ чрез вегетарианство!

В случая съм изобразила на плаката крава, направена от патладжан. В някои религии, като Индуизма, кравата е свещено животно – олицетворява здраве, чистота и святост. Заради тази чистота я свързвам и с белия цвят, използван за фон.

Едно от големите недоразумения по отношение на вегетарианския начин на хранене е мнението, че вегетарианците са слаби, бледи и болнави хора. Резултатите сочат точно противоположни факти – те са по-здрави, по-издръжливи и по-жизнени от хората, които ядат месо. Те имат по-малък индекс на телесна маса. Рядко боледуват от тежки заболявания като диабет, сърдечно-съдови, рак, есенциална хипертония, както и от масовите болести като грип и настинки, тъй като поддържат далеч по-адекватен баланс на витамини и минерали и имат силна имунна система.

Отделните общества, които се хранят основно с месо и мазнини, показват изключително бързо остаряване. Киргизите в Източна Русия рядко надхвърлят 40 години, а средната продължителност на живота при ескимосите е едва 28 години. От друга страна, вегетарианците и вегетарианските общности, пръснати из целия свят, са известни с високата си средна продължителност на живот и ниска заболяемост. За пакистанските хунизийци или за отомите в Мексико не са нещо необичайно здрави и активни хора на възраст 110-115 години.

Бъди **Здрав** чрез вегетарианство

Бъди КРАСИВ чрез вегетарианство!

На плаката съм изобразила заек, изработен от морков. Заекът е символ на отзивчивост, изобилие и красота. Избраният фон е в тъмно син цвят, свързан с великолепието и разкоша.

Това, което ядем, се отразява пряко на външния ни вид. Вегетарианците често имат лъскава коса, благодарение на пресните плодове и зеленчуци, пълнозърнестите храни и ядките. Имат здрава и сияйна кожа, защото употребяват зехтин, тъмнолистни зеленчуци и ленено семе, като същевременно избягват наситените животински мазнини, които действат неблагоприятно на кожата. Вегетарианската храна е по-чиста енергия за тялото, затова тези хора са по-рядко изморени и имат здравословен сън.

Бъди **красив** чрез вегетарианство

ПЪРВО ПЛАКАТ © ШЕТОСАВНА КУЧОВА

Бъди ОПТИМИСТ чрез вегетарианство!

На този плакат съм представила пиле от артишок. Пилето прогонва злите сили и лошите мисли и е символ на добрите отношения между хората. Фонът е в жълт цвят, тъй като това е цветът на жизнеността и бодростта.

Установено е, че вегетарианците обикновено са хора с по-позитивно мислене и по-ведро настроение. Честата употреба на плодове и зеленчуци води до генериране в организма на здравословни съединения – каротеноиди, които повишават оптимизма. Те са антиоксидантни и намаляват вредното действие на свободните радикали в тялото, които увреждат клетките и увеличават риска от заболявания. По-леката храна освен това повишава общата енергетика и тонус на организма.

Бъди **оптимист** чрез вегетарианство

Бъди ЕКО чрез вегетарианство!

На плаката за екология фигурата е овца от карфиол. Тя е възпеление на доброта, емблема на богатство и символ на разсъмването. Символ е и на селския и природосъобразен начин на живот. Фонът е светлозелен, отразяващ свежестта на природата.

Много тежка цена плаща човечеството заради нарастващата консумация на месо и това е замърсяването на околната среда. Установено е, че отглеждането на добитък създава 10 пъти повече замърсявания от битовите отпадъци и 3 пъти повече от промишлеността. Животновъдната индустрия излъчва 64% от всичкия амоняк в атмосферата, който причинява киселинен дъжд и сероводород (смъртоносен газ).

От всички сектори, месната индустрия е най-големият източник на замърсяване на водата. Прекомерни и нерегулирани животински отпадъци, химически торове, пестициди, антибиотици и други, свързани с добитъка замърсители, затлачват водните пътища. Изтичането на изпражнения и земеделски торове е отговорно за около 230 лишени от кислород мъртви зони само по крайбрежието на САЩ. Според статистиките на Германия пък отглежданите там животни произвеждат такова количество изпражнения, че на всеки човек в страната се падат по 3 тона от тях годишно.

Бъди **еко** чрез вегетарианство

Бъди ЕТИЧЕН чрез вегетарианство!

На този плакат съм изобразила прасе от ябълка на тъмнозелен фон. Прасето е много чувствително и интелигентно същество, отличаващо се с колективен дух и привързаност към стопанина си. Жестоко е да се убие подобно създание! От друга страна тъмнозеленото е символ на уважение и достойнство.

Животните, отглеждани за да бъдат заклани, водят неестествено мъчително съществуване. Родени чрез изкуствено оплождане, те биват подлагани на жестока кастрация и стимулация с хормони и са уговявани по неестествени начини и с неестествена храна, за да ги откарат там, където след дълго превозване в непоносимо тежки условия накрая ги чака смъртта. Тесните вагони, електрическите остени и паническият ужас, в който постоянно живеят – всичко това е неразделна част от “най-съвременните” методи за развъждане, превоз и клане.

А промишлените кланици приличат на картини от ада. Първо довеждат пронизително ревящите животни до състояние на безсъние, чрез силен удар в главата или електрически ток. После ги провесват за краката и с помощта на механизирани транспортъри ги откарват към цеховете на “фабриката на смъртта”. Когато им прерязват гърлата и им одират кожата, те са все още живи, потънали сред реки от кръв. Трудно е да разберем защо конвенциите, регламентиращи отношението към домашните животни и дори към лабораторните мишки, не се разпростират и над селскостопанските животни, които биват жестоко осакатявани, малтретирани и накрая умъртвявани в кланиците. Трудно ни е да си представим, че подкрепяме това с консумирането им!

Бъди **етичен** чрез вегетарианство

Съхрани **ресурси** чрез вегетарианство

ПЪРВОР ПЛАКАТ © ЦВЕТОСАВА КИЧОВА

Съхрани РЕСУРСИ чрез вегетарианство!

На плаката си съм изобразила риба, която в различните учения и религии има много символи, но в случая се спрях на изобилието, което трябва да се съхранява. Цветът е светло син, символизиращ водата и океана.

70% от цялата обработваема земя и 30% от повърхността без лед на планетата се използва за отглеждане на добитък. Развъждането на добитък е една от основните причини за обезлесяването на планетата. От прекомерното изтощаване на пасищата в този процес и непрекъснатото разширяване на площите, които се използват за добив на фураж, се стига до опустиняване. Годишно около 75 милиарда тона плодороден хумусен пласт ерозира заради лошото стопанисване, промените в климата и животновъдството. Ползваната за пасища земя би могла да бъде употребена много по-продуктивно, ако се засади със зърнени култури, зеленчуци или плодове за директно изхранване на човечеството. Използването на зърно за производство на храна е безумно разхищение. В развитите страни добитъкът не се храни само със зърно, но и с богати на белтъчини продукти, внасяни от слабо развитите страни. Изчислено е, че 1/3 от фъстъчената реколта на Африка се озовава в stomасите на едрия рогат добитък от Западна Европа. В слабо развитите страни един човек употребява средно около 200 кг. зърно годишно, по-голямата част от което консумира директно като храна. В същото време средният европейец или американец употребява 1000 кг. зърно годишно, 90% от което отива за уговяване на добитъка, т.е. за произвеждане на месо. Освен това един декар зърно доставя 6-7 пъти повече протеини, отколкото декар пасищна площ ще произведе под формата на месо. Един декар леща, фасул или фъстъци доставя 10 пъти повече протеини, соята 17 пъти, а декар със спанак – 22 пъти повече. Казано с други думи, за да се храни с месо човек използва поне 10 пъти повече земя, отколкото ако директно се храни с произвежданите култури. Подобни факти дават на специалистите в областта на храненето да твърдят, че проблемът с глада в планетарен мащаб е изкуствено създаден. Дори днес в света се произвеждат много повече хранителни продукти, отколкото е необходимо, за да бъде изхранено цялото население на планетата.

БЪЛГАРСКО ВЕГЕТАРИАНСКО ОБЩЕСТВО

ВЕГЕТАРИАНСКО ПРЕБРОЯВАНЕ

ВКЛЮЧВА ВЕГЕТАРИАНЦИ / ВЕГАНИ / СУРОВОЯДЦИ

ВСЕКИ ДЕН
СЕ "РАЖДА"
НОВ ВЕГЕТАРИАНЕЦ

Go Green

ВКЛЮЧИ СЕ В АНКЕТНОТО ПРЕБРОЯВАНЕ НА
www.vegebg.org